

in fact o

Jäynämestaruus jälleen Tampereelle!

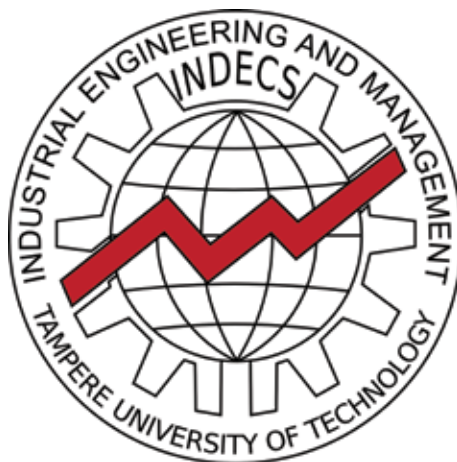
Lue raportti teekkarijäynän SM-kisoista: s. 14-16

**Havaintoja
sunnuntain
kalsari-
sitseiltä**
sivu 20

**Jouluinen
case-tehtävä**
sivu 44

**ESTIEM
Council
Meeting
Zürich**
sivu 24

Päätoimittajan tajunnanvirtaa

Mitenkäs tässä nyt näin kävi? Vuosi vierähti lähes yhtä nopeasti kuin kolmetoista tutalaista sanoo ”toimintoperusteinen kustannuslaskenta” ja seuraavasta lehdestä eteenpäin tätäkin sivua komistaa (tai kaunistaa) taas uusi pörstäkerroin. Lienee siis aika kliseisten kiitosten ja katsauksen kuluneeseen vuoteen sekä kenties pienen silmäyksen tulevaankin.

Toivon, ja viimeisimpien palautteiden pohjalta uskon, Infacton kehittyneen kuluneen vuoden aikana entistä parempaan suuntaan niin juttujen laadussa kuin monipuolisuudessaakin. Käsissäsi tai tietokoneesi ruudulla onkin syyslukukauden jaksotuksesta huolimatta vuoden laajin Infacto. Iso kiitos tästäkin kuuluu kaikille teille, jotka olette kirjoittaneet juttuja ja ideoineet niitä tai antaneet muita kehitysehdotuksia. Loppujen lopuksi päätoimittaja kuitenkin lähinnä kokoaa teidän loistavat ajatukset yhdeksi paketiksi.

Ensi vuodesta lähtien päätoimittaja on hallitusviran sijaan toimari, joten tätä kirjoittaessani uusi kasvo on vielä valitsematta. Mielenkiinnolla jään odottamaan, kenelle saan antaa vastuun rakkaasta lehdestämme. Toivottavasti seuraajallani tulee olemaan yhtä hauska vuosi kuin minulla oli.

Harri Pakkala

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs
indecs-hallitus@indecs.info
Päätoimittaja ja taittaja: harri.pakkala@tut.fi
Painopaikka: Juvenes Print TTY, Tampere
Painomäärä 130 kpl
www.indecs.info

27. marraskuuta 2009
Tampere, TTY

Indeksit (sisällysluettelo)

Vakioindeksi	Sivu
Puheenjohtajan palsta	4
Elämän aakkoset	6
Alumnin terveiset	7
Tapahtumakalenteri	46
Tutalta valmistuneet	46

Tapahtumaindeksi	Sivu
Jäynämestaruus	14
Syksyn fuksitoimintaa	17
Sunnuntaisitsit	20
Toimitusjohtajat tentissä	22
TIMES karsinnat	34
Indecs Challenge 2009	36
XQ Hämeenlinnaan	38

KV-indeksi	Sivu
Estiem Council Meeting	24
Kansainvälinen DI-ohjelma	26
Tutalainen maailmalla	28

Yleisindeksi	Sivu
Hallitus 2010	8
Kiltahuone	9
Maakuntamatkailua	10
Mitä kuuluu, Mallas?	11
TEKin joulutervehdys	35
Gourmet-haaste	40
Jouluinen case	44

Puheenjohtajan palsta

So it is Christmas and what have we done, another year over

Kirjoittelen viimeistä pj-palstaa sateisena marraskuun iltana ja ihmettelen ajankulun nopeutta. Allekirjoittanut on aina ollut suhteellisen huono kirjoittamaan vapaamuotoisempaa tekstiä mutta näköjään tämä vuosi on opettanut senkin asian suhteen paljon enemmän kuin kaikki aiemmat koulun penkillä vietetyt vuodet yhteensä. Vuoden vaihteen lähestymisen myötä alkaa olla aika siirtää vastuu seuraavalle hallitukselle. Onnittelut vastavalitulle hallitukselle, ja erittäin suuri kiitos nykyiselle hallitukselle kuluneesta vuodesta. On ollut ilo tehdä näitä hommia teidän kanssanne. Kiitos kuuluu myös koko jäsenistöllemme. Teitte siitä osaltanne ikimuistoisen osallistumalla aktiivisesti järjestämiimme tilaisuuksiin sekä auttamalla niiden järjestelyissä.

opintotoimikunnan parantamaan opiskelijapalautteen kulkeutumista laitoksen työntekijöille kursseihimme ja kaikkeen muuhunkin opintoihimme liittyvissä asioissa. Lisäksi perustamamme AlumnijR ryhmä pyrkii tehostamaan vanhojen opiskelijoiden siirtymistä alumnien jäseniksi valmistumisen myötä. Näiden lisäksi tapahtui paljon muutakin uutta ja vanhaa, mistä kaikesta siis suuri kiitos koko hallituksellemme.

Nyt joulukauden alla on vihdoinkin aika hankkiutua eroon opiskeluiden ja töiden aiheuttamasta stressistä ottamalla ilo irti koko pikkujoulukaudesta ja sen jälkeen alkavasta joulusta. Rahoittukaa ja rentoutukaa kukin tavallanne. Vuoden vaihteen jälkeen nuijan varressa on uusi hallitus toteuttamassa itseään teidän parhaaksenne

-Miikka

Sain vuoden alussa haasteen, jossa kehoitettiin laskemaan kaikki pj-vuoden aikana kulutetut alkoholiannokset. Ajatus kuulosti sen verran haasteelliselta, että sitä oli pakko alkaa toteuttaa heti vuoden vaihduttua. Näin vuoden lopulla täytyy todeta, että ei se laskuri kovin hyvältä näytä. Viikottaisilla annosmäärillä mitattuna riskiraja sentään pysyi vielä melko kaukana. Mikäli kyseistä mittaria käytetään arvioimaan kuinka useasti ja onnistuneesti kilttaa on tullut edustettua mitä erilaisemmissa tapahtumissa vuoden aikana niin voitaneen todeta, että sillä rintamalla vuosi on ollut erittäin onnistunut. Kulutetun alkoholin ja edustustilaisuuksien määrällä sekä laadulla on tunnetusti selkeä korrelaatio.

Vuoden aikana tapahtui kuitenkin paljon muutakin, kuin pelkkää edustustilaisuuksissa pönöttämistä. Saimme vietyä koko hallituksen voimin kiltatoimintaa jälleen harppauksen eteenpäin. Kehitystiimin ansiosta uudistimme muun muassa hallituksen rakennetta ja toimintasuunnitelmaa ensi vuodelle. Perustimme

THIS IS YOUR CONFERENCE ROOM.

If we have to make sure ships reach this remote island, then this is our conference room. Because we don't like to spend our time talking about things, but making them happen instead. Become a doer. Check out your opportunities at wartsila.com/careers

WARTSILA.COM/CAREERS

Elämän aakkoset

Sannamari Lukkaroinen

Vuoden viimeisissä Elämän aakkosissa päästään maistamaan hitunen uutta hallitusverta, kun Indecsin tuore viestintävastaava kertoo, mistä hänen elämänsä koostuu.

Ahkeruus. Ahkera pääsee elämässään pitkälle.

Bussiyhteydet. Ovat ylellisyyttä maalaistytölle.

Collegehousut. Parhaat olohousut ikinä.

Desinfiointiaine. Käytän käsidesiä silloin, kun ei ole mahdollista pestä käsiä.

Eläke. Odotan jo innolla päivätansseja.

FarmVille. Siitä ei vaan pääse irti.

Grillaus. Kesällä ei voi grillata liian usein.

Hillo. Saa melkein kaiken maistumaan hyvältä.

Isovanhemmat. Perhe ja suku ovat tärkeitä.

Järjestelmällisyys. Säästää aikaa ja hermoja.

Koulutus. Suomessa kaikilla on mahdollisuus hyvään sellaiseen.

Loimaa. Kotikaupunki.

Muumimuki. Juon aamukahvini Arabian muumimukista.

Nuoruus. Kannattaa elää täysillä.

Opiskelijaelämä. Työtä ja huveja oikeassa suhteessa.

Positiivisuus. Elämä on helpompaa, kun ajattelee positiivisesti.

Quid pro quo. Mitä elämä olisikaan ilman vastapalveluksia?

Rehellisyys. Parisuhteiden perusta.

Siskot. Ilman siskoja elämäni olisi tylsempää.

Tasa-arvo. Kannatan.

Ulkoilu. Piristää mieltä.

Vaihto-opiskelu. Tahdon kokea.

Web. Siellä on kaikki.

X-kromosomi. Naisilla niitä on kaksi, miehillä vain yksi.

Yöunet. Ilman kunnollisia yöunia en jaksaa.

Zoolandia. Jännä paikka lapsena.

Åbo. Jaa mää vai?

Äiti. Soittaa melkein joka päivä.

Ötökät. Pidän niistä talvella, kun niitä on vain vähän.

Alumnin kuulumisia

Anssi Nevalainen, Deloitte

Heippa Opiskelijat,

Tuntuu kuin kirjoittaisin kirjettä menneisyyteen itselleni, vaikkei opiskeluajoistani niin pitkä aika olekaan. Valmistuin 2007 Tampereen teknillisestä yliopistosta. Pääaineena luin pitkään markkinointia ja laskentatoimea, mutta lopulta todistukseen painettiin pelkistetysti teollisuustalous. Sivuvaihtoehtoina olivat tietotekniikka ja ohjelmistotuotanto, joihin päädyin harrastuksen ja kiinnostuksen vuoksi. Opiskelut aloitin vuonna 2002 muiden iloisten tutafuksien seurassa.

Tällä hetkellä työskentelen Deloitella strategioiden ja liiketoimintojen kehittämisessä konsulttina. Nykyiseen tehtävääni päädyin tekemällä diplomityöni teollisuustalouden laitoksella CMC-tutkimusryhmässä ja tämän jälkeen hyppäämällä diplomityöni case-yritykseen business controlleriksi. Vuoden työkokemuksen avulla siirryin Deloitelle talousjohdon palveluita tuottavaan tiimiin, joka on siis osa strategioiden ja liiketoimintojen kehittämistä.

Työni on projektiluontoista ja vaatii monipuolista business-osaamista, mihin tuotantotalouden opiskelut anta-

vat tietysti hyvän pohjan. Työhöni kuuluu pääasiassa asiakkaiden auttaminen muutoshankkeissa, joita ovat esimerkiksi tukipalveluiden tai muun toiminnan uudelleenorganisoinnit. Näihin liittyvät tehtävät voivat sitten olla laidasta laitaan ulkoistusmahdollisuuksien arvioinnista uusien palvelumuotojen suunnitteluun.

Työssäni parasta on uuden oppiminen, joka tapahtuu usein käytännön kautta, mutta myös koulutukseen tarjotaan kiitettävästi mahdollisuuksia. Yliopiston opiskelujen aikaisesta tarjonnasta eniten hyötyä on ollut laskentatoimen ja viimeisimpien opintovuosien kursseista, kuten Yrityksen johtaminen ja strategian kurssit. Huonoja kursseja kehoitan välttämään koska niistä jäi vähän käteen, lukuun ottamatta tietysti pakolliset opinnot.

Opiskelijaelämää en ehkä kaipaa niin paljon kuin opiskelijana kuvittelin. Varmasti suurimpana syynä tähän on, että vietin opiskelijaelämää täysillä, olemalla etenkin vahvasti mukana ainejärjestön, eli killan toiminnassa. Haalareiden hankintavastuu, muutama vuosi Indecsin hallituksessa ja toimarina, vuosi edustajistossa tai puolen vuoden vaihto-opiskelu eivät edelleenkään tunnu lainkaan hukkaan heitetyiltä ajalta. Opiskelukavereideni kanssa olen vieläkin tiiviisti yhteyksissä ja opiskeluajoilta on jäänyt hyvä verkosto elämää ja työelämää varten.

Oma tulevaisuudenkuvani ei ole kristallin kirkas, mutta viihdyn hyvin nykyisenkaltaisissa tehtävissä ja koen työympäristön riittävän haastavaksi. Lisähaasteita työssäni tarjotaan esimerkiksi selkeästi määritellyn etenemispolun kautta, mikä kannustaa ja pitää mielenkiinnon yllä. Toisaalta työssäni on vaikeata juurtua organisaatioon tai nauttia kovin pitkään oman työn tuloksista. En tällä hetkellä näe siirtyväni piakkoin nykyisen toimialan ulkopuolelle, mutta mikäli näin tapahtuu, on konsultointi varmasti ehtinyt kehittää hyödyllistä kokemusta mitä tahansa muuta alaa varten.

Terveiseni nykyisille tutalaisille on, että älkää lannistuko, vaikka unelmaduuni ei odota heti valmistumisen jälkeen, eikä teitä työelämässä pidetä suoraan huippuosaajina. Kilpailu on kovaa ja monia muitakin yrittäjiä on, mutta tutalaisen koulutuksella ja kovalla yrittämisellä voi päästä yllättävän nopeasti etenemään opiskeluissa, uralla ja elämässäkin.

Hyvää syksyn jatkoa ja onnellista kevättä!

Hallitus vaihtuu

Toimikauden 2010 valinnat tehty

Tämänkertaisessa yleiskokouksessa puhalsivat muutoksen tuulet. Killan sääntöjen ajantasaistaminen otti askeleen eteenpäin ja hallituksen rakenne muuttui kehitystiimin työn pohjalta. Yleiskokous sai myös valittua ensi vuoden hallituksen, johon kuuluu puheenjohtaja sekä yhteensä 8 varsinaista jäsentä. Apunaan hallituksella häärii kymmenkunta vakituista toimihenkilöä ja vuosijuhlatiimi. Heidät on valittu tekstin kirjoittamisen jälkeen.

Takarivi vasemmalta oikealle: Emma Puotunen (varapuheenjohtaja), Lauri Vuorinen (puheenjohtaja) ja Juho-Matias Roitto (talousvastaava).

Eturivi vasemmalta oikealle: Aaro Kauppinen (KV-vastaava), Sannamari Lukkaroinen (viestintävastaava), Henri Planting (teekkarivastaava), Tiina Autio (tapahtumavastaava), Samu Hällfors (yritysvastaava) ja Samun sylissä Niko Ahola (fuksikapteeni jr.)

Hallitus on suhteellisen tuore valtaosan ollessa toisen vuosikurssin opiskelijoita. Joukkoon kuuluu kuusi ensikertalaista Indecsin hallituksen toiminnassa, joista Aaro tosin on toiminut aktiivisesti killan kehitystiimissä. Viime vuodesta poiketen hallituksen enemmistö on miehiä.

Uuden hallituksen tavoitat helpoiten sähköpostiosoitteesta hallitus2010@indec.info, vuodenvaihteen jälkeen myös osoitteesta hallitus@indec.info.

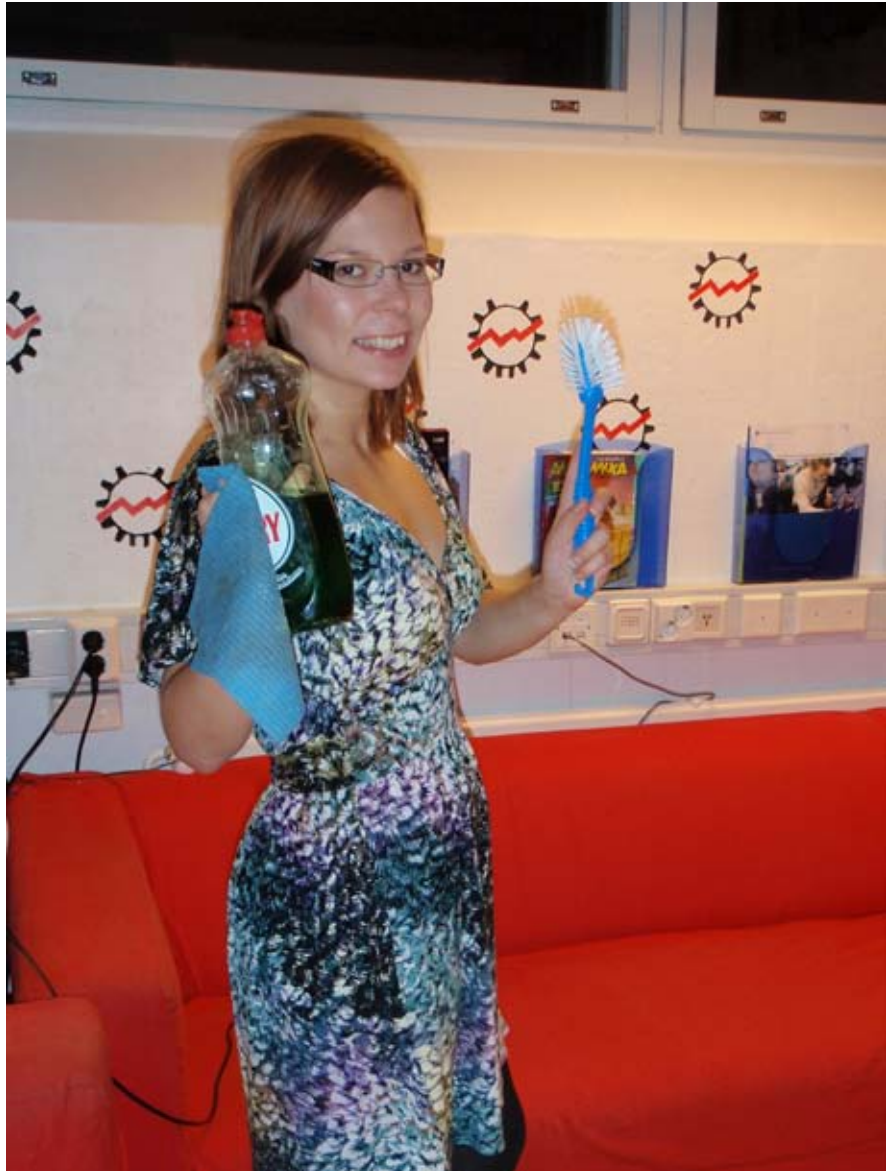
Onnittelut kaikille hallitukseen valituille!

Kiltiksen siisteys on kaikkien asia

Kaikki tykkäävät hengata kiltiksellä, mutta kuinka moni muistaa myös siellä siivota omat jälkensä? Kokemuksen mukaan aika harva. Kiltistä kuitenkin siivoillaan ja järjestellään viikoittain, vaikka sitä olisi hankala uskoa, koska järjestys ei siellä kovin pitkään kestä. Jos kaikki siivoaisivat omat jälkensä, pysyisi kiltis paljon siistimpänä ja mukavampana paikkana, kun homma ei olisi vain muutaman henkilön vastuulla.

Kiltiksen siisteys lähtee ihan pienistä asioista, kuten siitä, että jos esimerkiksi syöt suklaapatukkaa siellä, niin heität sen jälkeen käärepaperin roskeen. Aika harva varmaan jättää kotona roskia lojumaan pöydille ja sohville miten sattuu, mutta kiltiksellä tämä on arkipäivää. Myös omat paperit kannattaa laittaa suoraan paperinkeräykseen eikä jättää vain pöydälle lojumaan, jos niille ei ole enää käyttöä. Välillä on nimittäin hieman vaikea arpoa, ovatko ne omistajansa mielestä enää tärkeitä vai eivät. Myös luetut lehdet saa laittaa takaisin paikoilleen eli siisteihin pinoihin pöydälle tai seinältä löytyviin lehtikoteloihin.

Kahvin ja teenjuojille myös muutama erikoisohjeistus. Eli vaikka kahvi ja tee ovat ilmaisia ja niitä saa juoda niin paljon kuin haluaa, kannattaa jotkut käytöstavat muistaa. Eli ensinnäkin mukit voisi käytön jälkeen palauttaa mukihyllyyn eikä vain jättää pöydälle lojumaan. Vaiva ei ole suuren suuri ja näin myös varmistat sen, että löydät mukisi seuraavalla kerralla. Jos kahvia ja teetä sattuu juomisen keittämisen aikana läikkymään, on soveliaista myös itse siivota omat jälkensä. Kiltikseltä löytyy tähän tarkoitukseen niin pape-ria kuin rättikin. Jos et tiedä, mistä nämä löytyvät, niin kysy. Tuoreiden tahrojen pyyhkiminen on nimittäin paljon vaivattomampaa kuin jo kuivahtaneiden. Kahvin ja teen keittoon löytyy tarkka ohjeistus kahvipöydän takana olevalta seinältä, mutta kerrataan tässä vielä muutama perusasia. Eli pannulliseen kahvia tarvitaan 1,5 mitalista kahvia, kahvipannu tulee huuhdella ennen kuin sillä mitataan vettä keittimeen ja käytetyt suodatin- ja teepussit kuuluvat biojätteeseen. Samaan astiaan voi niin

Salaiset aseet kiltiksen kunnossapitoon

ikään heittää myös hedelmien kuoret jne. ohjeistus löytyy kyllä kiltahuoneelta. Kahvimaito löytyy jääkaapista, jos sitä ei ole niin pyydä lisää hallituslaiselta, jos sellainen on paikalla. Kiltiksellä on myös tiskiharja ja tiskiainetta aivan vapaassa käytössä, jos joku haluaa sitä mukiaan tai vaihtoehtoisesti jopa kahvipannua pestä.

Lopuksi vielä muutama yleisohjeistus:

- heitä roskasi roskeen
- palauta kaikki käyttämäsi tavarat paikoilleen
- pyyhi aiheuttamasi sotkut
- suodatinpussit ja muut biojätteet biojäteastiaan

Maakuntamatkailua

- Lama edition

Raotan silmiäni, on pimeää. Selkää kolottaa ja sänkyyn ei mahdu nukkumaan. Käännän kylkeä, ehkä löydän vähemmän epämiellyttävän asennon. Ei auta. Ei onnistu. Jostain käy veto, palelee. Kaivaudun syvemmälle makuupussiini. Sikiöasennon ihanuuskaan ei kestä... rakossa tuntuu painetta. Täytyy mennä, luonto kutsuu. Kiroan hotellia. Huoneessa ei ole omaa vessaa. Pukeudun ja menen yhteiskäymälään. Siellä haisee epämiellyttävälle. Palaan takaisin. Riisun ylimääräiset vaatteet pois. Menen ynnykkäasentoon unen toivossa. Kello on vasta kuusi ja herätykseen on yli kaksi tuntia. Jo harmittaa!

Kiltahuoneella tulee taas yksi niistä ajatuksista, jotka tulisi ohittaa hymähdyksellä ja olla ehdottomasti vain hiljaa. Viimeisin virhe mitä voi tehdä on ilmoittaa ideasta ääneen, koska siitä ei seuraa koskaan mitään hyvää. Avattuani suuni, ja kuten tässä vaiheessa artikkelia saat-
taa olettaa, idea sai vastakaikua vastakkaiselta sohvalta. Ajatuksella leikiteltiin vähän aikaa, innostus kasvaa, ja lopullinen suunnitelma alkoi muotoutua "Taantumankin keskellä mieli tarvitsee lepoa ja rauhaa, mutta pienem-
mällä budjetilla!" Lomapäivät valittiin ja hotelli varattiin. Aluksi hinta vaikutti vitsiltä... 1,15 snt/yö, uudenaikaiset
fasiliiteetit (mm. uusi urheiluareena), huoneessa punai-
nen jugendtyylinen sisustus, nuorekas ilmapiiri, TV ja tie-
tokone internetillä. Ja kaiken kruunasi hintaan sisältyvä
kahvi ja tee noutopöydästä.

Hotellille saavuttaessa saattoi huomata, että paikka oli hieman erilainen, kuin brosyyrissä annettiin ymmärtää. Nyt taidettiin apinaa kojata. Sisustus oli kyllä punainen ja netti toimi, mutta siivoo-
jia tämä huone tuskin on nähnyt useaan kuukauteen. Roskavuori tursuaa ulos jätesäkistä ja tyhjiä
tölkkejä ympäri huonetta. Petty-
myksen kruunasi, kun pitkän etsi-
misen jälkeen emme onnistuneet
löytämään raamattua yöpöydän
laatikosta, Jallu tosin löytyi. Har-
mistusta lisäsi muutama hotellin
omituinen piirre: sängyt oli mitoi-
tettu kääpiöruotsalaisille, aamupa-
latarpeet täytyi ostaa itse sekä WC

löytyi käytävästä ja se oli tarkoitus jakaa neljän huoneen kanssa! Päätimme ottaa härkää kuitenkin sarvista ja nauttia lomasta. Lähdimme katsastamaan samana iltana
yöelämän siirtymällä läheiseen tanssiravintolaan. Kekke-
rit olivat hieman hämmentävät: porukka oli suhteellisen
humalassa, kaikki olivat pukeutuneet, jotkut eivät juuri
ollenkaan, ja ilmassa oli selvästi erotiikkaa.

Selkä- ja niskasäryn säästäessä krapulaa, lähdimme
haahuilemaan kohti suihkua. Matka tuntui ikuisuudelta,
mutta perillä odotti todellinen Eden, taivas maan päällä.
Raikas vesi vei mukanaan krapulan rippeet, mutta muu-
hun yleisolotilaan sillä ei ollut valitettavasti vaikutusta.
Hotellissa taisi olla menossa seminaariviikko, sillä kaik-
kialla oli käynnissä luentoja. Itse päätimme ottaa tilaisuus-
desta vaarin ja osallistuimme venäjä- ja ranskaseminaa-
reihin. Erikoismaininta seminaarien monipuolisuudelle.
Päivän aikana ruokailimme hotellin ravintoloissa kah-
desti, ja listalta valitsimme tutulta kuulostavia annoksia.
Kumma juttu, että ateriat olivat aivan samanlaiset kuin
kotona Tampereella: täyttyviä, mutta melko mauttomia ja
aina paneroituja. Mutta ei siinä mitään. Verrattuna edel-
liseen iltaan, iltaohjelma oli hieman laimeaa, mutta toi-
saalta nukkuen seuraava aamu tulee nopeammin ja saa-
daan reissu taputeltua päätökseen... Summa summarum
-paska reissu, mutta tulipahan tehtyä!

Ruotsalaisille kääpiöille suunniteltu sänky

Mitä kuuluu, Mallas?

Otteita mobiilisaunan sielunelämästä

Killan trailerille mobilisoitu sauna Mallas on ollut käytössä kohta puolentoista vuoden ajan. Infacto on viimeksi perehtynyt Maltaan kuulumisiin juuri sen valmistumisen jälkeen keväällä 2008, joten pieni katsaus saunan käyttökokemuksiin ja nykyiseen olotilaan on enemmän kuin paikallaan. Mallas on ollut melko monessa mukana sitten virallisten avajaistensa, joita juhlistettiin Indecsin wappuboolin yhteydessä TTY:n etuparkkialueella 27. huhtikuuta vuonna 2008. Tuolloin Maltaan tarjoamat löylyt todettiin useiden kiltalaisten voimin erinomaisiksi, ja killan mobiilisaunatoiminta julistettiin myös virallisesti alkaneeksi. Tässä artikkelissa tutkitaan, mitä kaikkea Mallas on nähnyt edellä mainitun päivämäärän jälkeen.

Avajaistensa jälkeen Mallas on nähty vierailevana tähdenä erinäisissä killan tapahtumissa, minkä lisäksi se on herättänyt ansaittua kiinnostusta myös muissa yliopis-

tomme alayhdistyksissä. Myös Maltaan vuokraustoinnin tuotot ovat ylittäneet sille alussa asetetut, melko vaatimattomat rahalliset odotukset. Tulevaisuudessa Maltaan käyttötavat ja -periaatteet tulevat todennäköisesti jossakin määrin muuttumaan, sillä killan hallintomallin täysin uudenlainen rakenne mahdollistaa myös mobiilisaunatoiminnan kehittämisen eri lähtökohdista kuin tähän asti.

Varsinainen käyttö alkaa

Maltaan ensimmäinen todellinen käyttökokemus TTY:n kampusalueen ulkopuolella saatiin saunarastilla syksyn -08 Indecs Challengeissa, jolloin sauna kuljetettiin Tampereen Alasenjärven rantaan haasteellisen kapean tieyhteyden päähän. Maltaan huomattavan suuret ulkomitat iskostuivat välittömästi rastinpitäjien päähän, sillä kuljetuksen aikana jouduttiin esimerkiksi nostamaan sähkölinjoja, jotta myös saunan savupiippu selviytyisi rastipaikalle saakka yhtenä kappaleena. Muuten Alasenjärven rannasta saadut käyttökokemukset olivat rohkaisevia, sillä Mallas (ja rastin henkilökunta) suoriutui noin kahdeksan tunnin yhtämittaisesta saunomisesta ongelmitta. Todellinen tulikaste saatiin tosin vasta syyskuun viimeisenä viikonloppuna, jolloin Mallas esiteltiin arvovaltaiselle Indecsin alumniyhteisölle killan arvostetun entisen puheenjohtajan Mikko Kuitusen hääjuhlassa. Mallas oli luvattu juhlaväen käyttöön Indecsin lahjana. Juhlapaikka sijaitsi Pälkäneen Saarikylässä, joten matkasta saatiin arvokasta tietoa Maltaan mahdollisuuksista suoriutua pidemmistä kuljetuksista maantiellä.

Kaiken kaikkiaan ensimmäiset käyttökokemukset osoittivat, että Mallasta voitaisiin käyttää menestyksekkäästi mitä erilaisimmissa olosuhteissa. Syksyn aikana Mallas nähtiinkin vielä FuksiWundeRunden lähtöselvityksessä, ja myöhemmin saman tapahtuman aikana Indecsin rastilla Tuomiokirkon välittömässä läheisyydessä. Lisäksi saunaa käytettiin vielä loka-marraskuun vaihteessa killan omassa saunomistapahtumassa Ahvenisjärven rannalla, minkä jälkeen Mallas asetettiin talviteloille parin kuukauden ajaksi.

Talvikautena odottamattomia ongelmia

Talven 08-09 aikana Mallasta kokeiltiin joitakin kertoja myös talvikäytössä, mikä osoittautui jossakin määrin ongelmalliseksi. Ongelmia havaittiin erityisesti polttopuiden varastoinnissa, sillä ulkosäilytyksessä olleiden puiden todettiin keränneen liikaa kosteutta, jotta Maltaan erinomaiset lölyt olisi niiden avulla saatu täyteen iskuunsa. Puiden lisäksi myös talvikelien yleiset ominaisuudet koettiin ongelmiksi; Mallas ja sen vesihuoltojärjestelmät jouduttiin ilmeisen jäätymisriskin vuoksi kuivattamaan poikkeuksellisen huolellisesti käytön jälkeen, mikä osoittautui harvinaisen paljon resursseja vaativaksi toiminnoksi, niin ajan kuin polttopuidenkin muodossa. Luonnollisesti myöskään Maltaan yleinen käyttömukavuus ei talvisaikaan ollut syksyisten olosuhteiden tasolla, sillä jäinen terassi ja varsinaisten pukeutumistilojen puute teki saunomisesta saunojien fyysisen terveyden kannalta jopa hieman arveluttavaa.

Talven aikana Mallas esiintyi killan MM-kyykäkarsinnan yhteydessä tammikuun puolivälissä, jolloin talvikäytön ongelmiin havahduttiin ensimmäisen kerran. Myöhemmin saunan talvioperaatioita harjoiteltiin Indecsin pulkkailupäivän aikana helmikuun alkupuolella, jolloin sauna kuljetettiin Hervannan Näyttelijänpuistoon killan pulkkailijoiden käytettäväksi. Tapahtuma kärsi valitettavasti osanottajien vähyydestä, mutta siitä huolimatta Maltaan talvikäytöstä saatiin merkittävästi uutta tietoa; Pidemmän matkan kuljettaminen on täysin mahdollista myös liukkaissa talviolosuhteissa, ja polttopuiden ollessa tällä kertaa kuivia, sauna myös pysyi lämpimänä koko halutun ajanjakson. Talven kääntyessä kevääksi Mallas myös vuokrattiin virallisesti ensimmäisen kerran täysin Indecsin ulkopuolelle, kun Koneenrakentajakilta tarvitsi maaliskuun lopussa kirkastusjuhliinsa Teekkarisaunalla hetkellisesti lisää kapasiteettia.

Toinen vuosi käynnissä...

Maltaan toiminnan ensimmäistä vuotta juhlistettiin 28. huhtikuuta 2009, jo perinteikkääseen tapaan yhdessä killan wappuboolin kanssa. Ensimmäisen vuotensa aikana Mallasta käytettiin yhteensä kymmenessä eri tapahtumassa, joista kolme oli vuokrauksia ja seitsemän Indecsin omaa käyttöä. Käyttöä Maltaalle on siis ollut lukukausien aikana keskimäärin kerran kuukaudessa, joskin tarve on selkeästi painottunut syys-lokakuuhun ja maaliskuuhuhtikuuhun, talvikauden jäädessä ymmärrettävästi vähäisempään rooliin.

Mallas vuoden 2009 Indecs Challengessa

Toisena käyttövuotenaan Mallas on vakiinnuttamassa asemaansa tietyissä tapahtumissa sekä myöskin vuokrattavana kohteena. Kevään jälkeen Mallasta on käytetty viisi kertaa, joista kolme on ollut vuokrauksia ja kaksi killan omaa käyttöä. Esimerkkinä Maltaan vakiintuvasta käytöstä toimii kuluvan vuoden Indecs Challenge saunarasti kaukana Ylöjärvellä, joka jälleen osoittautui ainakin saunaoperaationa menestyksekkääksi ja pidentyksi. Parhaillaan Mallas lepäilee TTY:n takaparkissa talviteloillaan mittavien kunnostustoimenpiteiden alla, joiden seurauksena Maltaan ulkomuoto tulee uuden maailman ja lyhyempien tukijalkojen myötä muuttumaan hieman toisenlaiseksi.

Edes tekniikka ei petä

Mallas on ollut tekniikkansa puolesta ajoneuvona varsin huoltovapaa, sillä alunperin oletetut renkaiden nopea kuluminen tai jousituksen kuoleentuminen ovat osoittautuneet aiheettomiksi peloiksi. Ainoastaan tukijalkojen aavistuksen liian suuri pituus on ajoittain aiheuttanut käytönaikaisia teknisiä ongelmia. Sen sijaan Maltaan ulkopinnan lakkaus ja lauteiden suojakäsittely on täytynyt jo uusia kahdesti. Lukuvuoden alkuvaiheessa järjestetyt saunanhuoltotapahtumat ovat toimineet sekä vuosina -08 että -09 saunan esittelynä uusille fukseille. Parhaillaan Mallasta odottavat ensimmäiset suuremmat huoltotoimenpiteet, jotka sisältävät ainakin maalipinnan ja laudesuojan täydellisen uusimisen, tukijalkojen uudelleenmitoituksen sekä akseliston, jarrujen ja nokkapyörän tarkastuksen ja kalibroinnin. Lisäksi Maltaan sähkökäyttöisen suihkun ja vesipumpun saattaminen pysyvään toi-

mintakuntoon on osoittautunut haastavaksi ja teknisesti vaativaksi.

Kuluneiden kesän ja syksyn aikana Mallas on ollut edelliseen vuoteen verrattuna useasti vuokralla, mikä on tarkoittanut saunatilojen siisteyden ja saunan varusteiden kestävyyskannalta aikaisempaa kovempaa käyttöä. Jo ensimmäisenä käyttövuotenaan Maltaalle luotiin vuokrausten hallintaan hinnoittelupolitiikka, jonka tueksi onkin kuluksen syksyn aikana pyritty kehittämään myös käytön- ja kulumisenseurantajärjestelmää. Tällä tavoin Maltaan varusteiden ja kunnon seuranta on haluttu siirtää jokaisen vuokrauksen yhteydessä tapahtuvaksi toiminnoksi. Uuden seurantajärjestelmän toimivuudesta ei ole vielä valistunutta kokonaiskuvaa, sillä järjestelmää ei ole toistaiseksi implementoitu varsinaiseen käytäntöön asti.

Valtakunnalliset jäynäkiset 2009

Toinen perättäinen Suomen mestaruus joukkueelle Konserni / Indecs

Keväällä Konserni voitti TTY:n jäynäkilpailun yleisen sarjan ja sen myötä tuli velvollisuus edustaa TTY:a valtakunnallisissa teekkari-jäynäkisoissa jossain päin Suomea. Kevään joukkuetta täydennettiin tuomaristoon siirtyneen Veskun paikkaamiseksi muutamalla spesialistilla.

Virallisesti valmistautuminen valtakunnallisiin mittelöihin alkoi edellisen viikon perjantaina Perseen sponssaamalla konetalon saunalla herkullisten paistosten ja ehtymättömien olutlähteiden äärellä. Jäynäyskokemusta joukkueesta löytyi paljon jo entuudestaan ja tiedettiin, että jäsenten timanttisella itsevarmuudella, mitä tahansa olisi uskoteltavissa, kenelle tahansa. Näin ollen kevään jäynän Tampereen kaupunki-ilmassa leijuvasta tähtipölystä ja kaikenmittarista päästiinkin vaittomasti sellaisiin ideoihin kuin sikaindeksi, sikarata, tunneäly, emg-pulssiliivi ja maapallon kiertoradan muuttaminen soikeasta pyöreäksi hyppäämällä.

(Mikko Hankamäki)

**Maanantai 2.11 klo:
18:16:47-**

Varsinainen matka kohti määränpäättä alkoi maanantai iltana, kun kahdeksan henkinen joukkueemme pakkautui tavaroineen kahteen suurtakin suurempaan ajoneuvoon. Suunta oli selkeä: Artun mummon mökki 20km Kuopista johonkin suuntaan?? Matka taittui leppoisasti tavara rökkiön alla, ja puolessa matkassa oli hyvin perinteinen hetki huomata, että toinen videokamera ei ole kyydissä. No panic.

Onneksi Artun ajo-ohjeilla sokeakin olisi löytänyt perille, ja tämän kunniaksi ajelimme vähän ympyrää ja nautimme Peugeot 206:sen tiiviistä tunnelmasta. Ensimmäinen autollinen oli käynyt matkalla kaupassa, ja perillä mökillä meitä odotti pyttipannu ja olut! Illan pimeinä tunteina hie-roimme vielä viimeisiä jäynäkuvioita (juotiin kaljaa, syö-

Voittoisa joukkue ryhmäkuvassa

tiin spydärii ja saunottiin) ennen jännittävää nukkumaan menoa. Ville ja Timo olivat tietenkin varanneet itselleen makuuhuoneen parisängyllä....ZZzzZZzzZ

(Liisa Eerola)

**3.11.2009 Savonia AMK 0800-
1000**

Kirpeä savolainen syysilma kulki saattueemme mukana, kun lähdimme tukikohdastamme kohti Savonia ammatikorkeakoulua, jossa toteutimme ensimmäisen jäynämme. Paikan virastomestari auttoi ammattimaista tutkimustiimiämme kaikin mahdollisin tavoin ja saimme jopa iltajäynämme tiedotteen pyörimään koulun infonäytöille.

Läppärit auki ja tutkimus pystyyn keskelle pääaulaa heti kansainvälisten viikkojen infostandien välittömään läheisyyteen. Hyvin ammattimaisesta toteutuksesta huolimatta eurooppalaisten korkeakoulujen välinen tunneälytutkimus herätti pientä epäluuloa melko monessa tutkimuskandidaatissa, mutta onneksi paikalle osui myös avoimia ja kokeilunhaluisia insinööriksilöitä. Nopea tutkimuksen esittely, yksi aamuyöstä väännetty pylväsdiagrammi ja pari enemmän tai vähemmän taidokkaasti väännettyä PowerPoint-slideä saivat kaikki – tai ainakin suuren osan porukasta – vakuutuuneeksi tieteellisestä lähestymistavastamme. No, J. Urpilainen verkkosukkahousuissa oli ehkä jo savolaisenkin ymmärryksen raja-illa.

Parin tunnin tiiviin suorittamisen jälkeen kamat nopeasti autoon ja pois paikalta aloittelemaan materiaalin tutkimista ja edessä hämmöttävää valtavaa editointityötä.

(Jaakko Sirén)

Samaan aikaan toisaalla

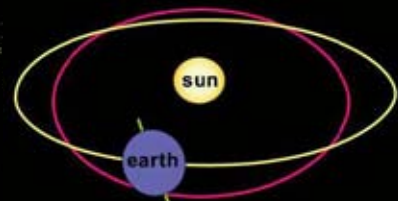
Timantinkova joukkueemme oli taktisesti loistavalla liikkeellä jaettu kahteen optimaalisesti valittuun osastoon. Toinen tiimi lähti mustalla saksalaisella ”tila”-autollaan aamuvarhaisella kohti kolmisopin citymarkettia. Kamojen

paikalle roudaamisen ja ständin pystyttämisen jälkeen oli aika viimeistellä luotiliivistä ja tietokoneen virtalähteestä kyhätty sähkömagneettinen liivi. Samalla tietokoneelle ”ohjelmoitiin” Powerpointilla ja Excelillä tuloksia generoiva softa. Jäynän idean mukaisesti liivi mittasi ihmisten perinnöllistä alttiutta saada sikaflunssa. Lisäksi testattavien tuli vastata kyselyyn ja näiden pohjalta kerrottiin tulokset. Rohkein osallistuja lähti jopa sikainfluenssa radalle, jossa väisteltiin alla 1,5 metrin korkeudessa vastaan tulevia influenssapartikkeleita. (Ville Haapasalo)

Tiistaina noin kello kymmenen aloitimme Artun kanssa teemajäynän toteutuksen Savonia ammattikorkeakoululla. Teemana tänä vuonna oli sosiaalisten medioiden mahti joten Google auki ja keskustelufoorumit hakuun. Artun soitellessa läpi lähiradiot ja lehdet minä hakkasin läpi foorumeita, kuten Suomi24, Iltalehti, Iltasanomat sekä paikallislehtien foorumit. Tämän jälkeen siirryimme Kuopion keskustaan jakamaan flyereita ja mainoksia tolppiin ja seiniin. Tätä teimme h-hetkeen asti jolloin siirryimme torille suorittamaan itse jäynää. Medioiden yhteydenotoilla pääsimme suoraan radiolähetykseen sekä paikallislehti kirjoitti jutun toritapahtumasta. Torille saapui iloksemme noin 40 ihmistä jotka hyppivät Artun komentojen mukaan. Jäynään osallistuneille jaettiin hyvän mielen lisäksi kuumaa mehua ja pipareita. (Timo Pyykkö)

Pysäytä ilmastonlämpeneminen - hyppäämällä!

Kuopion torilla tänään 3.11. klo 17.00. Saavu paikalle ajoissa nauttimaan pientä naposteltavaa ja hyppää hyvän tarkoituksen puolesta, kuten tuhannet muut ihmiset ympäri maailmaa.

Chennai India

Lulea Sweden

Jakarta Indonesia

Asgabat Turkmenistan

Kuopio Finland

Dunedin New Zealand

Moscow Russia

Sydney Australia

3.-4.11.2009 Seurakunnan leirikeskus 1800 - 0200

Illan jo hämärttyessä pakkasi joukkueemme romunsa autoihin ja käänsi ratin kohti kaupungin laidalta varattua jäynätiimien majapaikkaa. Toinen autokunta kärsi pienestä paikallistunteuksen puutteesta ja koki jonkin asteisia vaikeuksia kaupungista ulos suunnistamisessa, mutta lopulta koko joukkue oli koossa seurakunnan leirikeskuksessa ja valmiina aloittamaan jäynäsuoritusten viilaamisen täydelliseksi "paketiksi", jäynävideon editoinnin.

Itse editointi sujui samaan malliin, kuin ilmeisesti tyypillistä on näissä kisoissa ollut. Olutölkkien sihahdellessa ympärillä avasivat editoijat (jäsenet J & L) "läppärinsä" ja aloittivat videomateriaalin leikkaamisen. Ehkäpä noin kuuden tunnin puurtamisen kuluttua oli tölkkikasa kohonnut jo kohtalaisen korkeaksi, kun Laurin Macbook ilmoitti tiedoston "Jäynävideo_2009_Final" valmistuneen. Rankkaa se oli, mutta kyllä se kannatti!

Mikä hurjinta, alkoi tässä vaiheessa - kellon viisareiden ollessa jossakin aamuyhden ja aamukahden välillä – myös reilulla puolella joukkueen jäsenistä kotimatka takaisin kohti Tamperetta. Artun, Liisan ja Villen jäädessä valmistautumaan palkintojenjakoon pakkasivat muut tiimiläiset siis kamansa Jaakon tilaihme-Peugeotiin ja ottivat suunnan kohti Pirkanmaata...

(Lauri Vuorinen)

4.11.2009 1000-1400

Nöyrään tyyliin olimme ottaneet voittokuvan pokaalin kanssa jo edellisenä yönä ennen toisen autokunnan lähtöä. Lähdimme kuitenkin takki puoliksi kiinni palaut-

tamaan ylpeyttämme ja katsomaan haastajien tekeleet. Videoiden pyörittyä hymy kohosi huulillemme, tiesimme että vastasimme parhaiten jäynäkisojen tavoitteeseen: Kolmeen onnistuneeseen kriteerit täyttävään jäynään ja niiden taidokkaaseen dokumentointiin. Tuomariston päätöksen viivästyessä, ilmeisesti hiipivän krapulan takia, kuulumme Oulun joukkueen keskustelevan keskenään "Mitä ne nyt miettii? Tampereelle pokaali ja päästään lähemään kotiin!".

Palkintojen jako aloitettiin teemajäynästä, joka yllätykseksemme meni Otaniemen deittisoftalle. Muutaman pienemmän kategorian jälkeen tuli parhaan jäynän palkinta ja rintamme kohosi ylpeydestä hyppy-jäynämme voittaessa ansaitusti kategorian. Enää oli jäljellä kokonaisvoiton julistus. Päätuomarin luettelossa voitaneen joukkueen meriittejä tunsimme voitonriemun hyökyvän päällemme. Meriitteinä mainittiin mm. laaja medianäkyvyys, taidokas editointi sekä jäynän kriteerien kokonaisvaltainen täyttäminen. Lopulta joukkueemme julistettiin Vuoden 2010 Teekkarijäynääjiksi. Kyllä tuntui hyvältä. Lisää mielihyvää tuotti monen kilpailijajoukkueen kädestä pitäen antamat onnittelut.

Saamme siis nauttia taas vuoden "kauniista" jäynäpokaalista kaljakaappimme päällä.

(Arttu Hujanen)

Laulua, loistetta ja lateksia

Katsaus loppusyksyn fuksitoimintaan

Hauskanpito ei loppunut fuksiviikon päätyttyä, vaan sen jälkeen on ollut paljon ja kaikenlaista erilaista hauskaa ja mielenkiintoista toimintaa. Siispä on aika luoda pieni katsaus killan tärkeimpiin fuksitapahtumiin loppusyksyn osalta: fuksisitsit, fuksivala ja tutorien järjestämät kinky-bileet.

Fuksisitsit

Olipa kerran synkeä ja sateinen torstai-ilta. Aavemaisen metsän keskellä kohoavan vanhan linnan pahaenteiset varjot piirtyvät mutaiseen maahan täysikuun loimussa. Navakka tuuli ulvoo linnan kattorakenteissa vesipisaroitten piiskatessa jo tummumaan päässeitä kattotiilejä. Vampyyrit ja ihmissudet kiertelivät vaanien linnan ympärillä tietäen vuoronsa pian koittavan.

Kaikesta huolimatta nuorukaiset linnan aulassa ovat iloisia odotellessaan siirtymistä Zipin puolelle. Lieneeköhän sillä vaikutusta hilpeään ilmapiiriin, että muutamien tuttipulloihin on lipsahtanut Tuttelin sijasta valkovenäläistä.

(äidinmaidonkorvike kyllä sekin!) Päällimmäinen syy hauskaan ilmapiiriin on kuitenkin pian alkavat Indecsin omat fuksisitsit. Näiden sitsien tarkoitus hauskan yhdessäolon lisäksi on opettaa meille fukseille sitseilyn pelisäännöt. Dresscode oli tällä kertaa baby, mikä oli omiaan korostamaan meidän avuttomuutta ja tietämättömyyttä sitseilyn saralla. Huomionarvoista oli myös Vapaa-valinnan henkilökunnan ihmetys äkillisestä vauvabuumista parikymppisten keskuudessa. Niin paljon vaippoja, tutteja, tuttipulloja ja ruokalappuja meni sillä viikolla kau-paksi.

Sitsit lähtivät käyntiin mukavissa merkeissä. Toastit Vesku ja Liisa pitivät jöötä, ja illan mittaan lukuisat hunsvoltti-tutorit ja riiviö-vauvat joutuivatkin punishment huutojen kaikuessa tekemään lähempää tuttavuutta potan kanssa. Omat tuttipullot ja nokkamukit olivat tässä vaiheessa työnnetty potkuhousuihin ja fokus oli siirtynyt pöydän tai vastapäätä istuvan antimisiin. Herkulliset ruokalajit seurasivat toinen toistaan ja ongelmaksi muodostuikin lähinnä se, että suuta tarvittiin lähes koko ajan laulamiseen, eikä herkuille oikein tahtonut jäädä aikaa. Pienoisena yllätyksenä tuli myös henkilökohtaisten pilssivesisäiliöidemme nopea täyttyminen. Sitseillä vallitsevien ympäristö-direktiivien mukaanhan säiliöt on tyhjennettävä toastien määräämien taukojen aikana.

Useiden maljojen, pikareiden, tuopposten, kolpakoiden ja napsujen jälkeen, kun roisit teekkarihenkiset laulutkaan eivät enää aiheuttaneet korvien punoitusta alkoivat ohjelmanumerot. Unelmien poikamiehestäkin tutussa ruususeremoniassa poikavauvat pääsivät ojentamaan ilmapallon sööteille tyttövauvoille serenadin saattelemana. Kilpalaulannassa pojat kokivat Joukahaisen kohdalon, kun tytöt onnistuivat kuin ihmeen kaupalla laulamaan pojat suohon tiukkojen vaiheiden jälkeen. Monelle tytölle illan kohokohta oli varmasti Lauri H:n esittämä runo naiselle. Laurin tarkkaan valitut hempeät sanat ja eläytyminen ei varmasti jättänyt yhtäkään tyttölasta kylmäksi. Viimeisenä ohjelmanumerona oli vielä tanssiaiset,

jotka eivät arvokkuudessaan juurikaan hävinneet pidoille Versaillesissa keskiajalla.

Tansseihin loppui hyvin järjestettyjen sitsien virallinen osuus. Hurjimmat jatkoivat kuitenkin vielä keskustaan Kolmioihin ja ainakin itse voisin melkein vanhoa nähneeni muutaman vampyyrin ja ihmissuden Onnelan tanssilattialla ilakoivien teekkarien sekaan soluttautuneena.

Kiitokset hauska tapahtumasta kaikille tutoreille ja muillekin Puuhapeteille ja -pirkoille!

Markus Mäkelä

Fuksivala ja Kinky-bileet

Joukko Indecsin ja Managerin fukseja kokoontui synkänä marraskuun iltana 11.11. jännittynein ja pelonsekaisin tuntein Festian aulaan. Fuksivalan aika oli koittanut, mutta mitähän se mahtaisi sisältää? Ensimmäisessä saimme eteemme ”tutorpalautteet”, jotka sisälsivät toinen toistaan mielenkiintoisempia kysymyksiä. Mieleen saattoi nousta kysymys, miten nämä nyt liittyivät mitenkään mihinkään, mutta eihän meistä fukseista ole arvostelemaan viisaamiamme...

Palautteen jälkeen meidät koottiin ulos palelemaan hyiseen pakkasiltaan. Jännitys tiivistyi, kun varsinainen fuksivala vihdoinkin alkoi. Saimme tarpoa jonossa silmät sidottuina tietämättä määränpäättä, saati sitten reittiä. Fuksien lauluvire ei tutoreiden kannustuksesta huolimatta oikein vastannut meille usein hoettua tunnuslausetta: ”teekkari

laulaa mieluummin kuin hyvin”. Muutaman epäonnistuneen lauluyrityksen jälkeen alkoi elefanttimarssi vihdoinkin sujua jopa liian hyvin... Levyn vaihto olisi ehkä ollut tarpeen, mutta muuta yhteistä säveltä ei tuntunut löytyvän.

Monen mutkan ja vaaraa hipovan tilanteen jälkeen armahtavaiset tutorimme vapauttivat meidät siteistämme ja astuimme hämärään kynttilöin valaistuun luolaan. Mahtipontisen musiikin saattelemana laskeuduimme syvemmälle Bommariin. Meitä vastassa oli kaksi mustiin kaapuihin verhoutunutta hahmoa ja tuntui kuin olimme matkalla uhrattaviksi suurelle Teekkarijumalalle. Kun olimme kaikki löytäneet paikkamme, hahmot alkoivat puhua yllättävän tutuilla äänillä. Siinä fuksikapteeniemme edessä lausuimme yhteen ääneen fuksivalamme ja otimme askeleen kohti teekkariutta.

Illan Kinky-bileet olivat loistava tilaisuus juhlistaa valaamme ja päästää villit puolemmesi esiin. Iltayhdeksän jälkeen alkoi eroottisiin asuihin pukeutuneita tekniikanopiskelijoita ilmestyä Hervannan kaduille ja suuntana kaikilla oli illan kuumin yökerho, Huuma. Kun itse pääsimme paikalle (hieman venähtäneiden etkojen jälkeen), meno oli jo suhteellisen kesytöntä. Törmäsimme niin mekkoihin sonnustautuneisiin miehiin kuin teeman mukaan pukeutuneisiin 80-luvun pornotähtiin, eikä paljaasta pinnastakaan ollut puutetta.

Puolen yön aikaan Huumassa räjähti, kun perinteisen Teekkarihymnin jälkeen estottomat tutorimme valtasivat lavan. Heidän seksuaalisesti sävytetty tanssiesityksensä sai yleisön villiintymään. Rohkeat liikesarjat ja vaatteiden vähyys ei jättänyt ketään kylmäksi. Saimme tosiaan nähdä tutoreistamme sen peitellymmän puolen...

Tämä ei suinkaan ollut ainoa meidän viihdyttämisksemme järjestetty ohjelmanumero. Seuraavaksi vuorossa oli kilpailu, jossa testattiin kilpailijoiden kykyä sujauttaa kaikille tuttu lateksinen ehkäisyväline erikokoisten objektien päälle. Kisa oli ohi jo melkein ennen alkamistaan näppäräsormisen tytön ihailtavan suorituksen jälkeen. Kunnioitettaviin suorituksiin kuului myös kaalin

pukeminen kumiasuun, kun taas eräälle kilpailijalle chilikin tuntui tuottavan ongelmia.

Illan edetessä meno tanssilattialla kiihtyi kiihtymistään ja kliimaksi koitti, kun tanssikilpailu käynnistyi. Kaikki yrittivät tavoitella haluttuja palkintoja, mutta vain parhaat palkittiin. Illan parhaat palkinnot jaettiin kuitenkin Mr. & Mrs. Porno –kilpailun voittajille ja voimme ylpeinä ilmoittaa, että arvostettu Mr. Porno –titteli osui oikeaan osoitteeseen, omaan joukkoomme, Indecsin fuksille.

Pornoilu Huumassa jatkui valomerkkiin asti, jonka jälkeen kaikkensa antaneet juhlijat jatkoivat omiin koteihinsa (tai toistensa koteihin)hymyssä suin. Mielestämme illan bileet olivat mukavaa vaihtelua arkeen, eivätkä todellakaan tuottaneet pettymystä suuresta hehkutuksesta huolimatta. Ohjelmanumeroiden lisäksi mieleen jäivät erityisesti erään puheenjohtajan housuvalinta, pornonpunainen Borat-henkinen asukokonaisuus sekä luovuus elmukelman uusiokäytössä. Jotenkin tunnelma Huumassa tuona kyseisenä iltana vastasi mielikuvaamme Gay-baarista, mutta sehän ei menoa haitannut – päinvastoin! Ensivuoden bileitä odotellessa ;)

Emma Rinnevaara & Emmi Tervala

Teksti: Jaakko Sirén

Kuvat: Jaakko Sirén, Harri Pakkala & Nanso

Mistä on kunnon kalsarit tehty?

Havaintoja Indecsin ja MIKin sunnuntaisitseiltä

Yhtenä lokakuuisena sunnuntaina pidettiin Teekkarisaunalla kalsareiden koeajotapahtuma: MIKin ja Indecsin yhteisille kalsarisitseille kokoontui joukko innokkaita teekkareita syömään, juomaan ja laulamaan – tietysti Black Horseihin pukeutuneena, olihan kyseessä eräänlainen sunnuntaipäivän kalsarikännitapahtuma.

Mutta miksi? Kalsareita on monenmoisia: markkinoilta löytyy lähes kaikkea perusmustan ja valkoisen väliltä, hyllyssä on kalsaria sepaluksella ja ilman, trendikästä ja ei niin trendikästä, Mustanaamio- ja Supermieskuviollista, Aku Ankkaa ja Harald Hirmuista, raidallista ja pallollista, sekä tietty pitkä, puolipitkä ja lyhyttä. Voisi jopa sanoa, että joka makuun ja tilanteeseen pitäisi löytyä jotain. Tarjonta on siis huima ja kalsarihyllylle eksyvä teekkaripoika (tytöthän eivät osta kalsareita, vaan pikkuhousuja) saattaakin joutua palaamaan kotiin tyhjin käsin, sillä yksiselitteistä teoriaa tällaisen investoinnin arviointiin ei vielä ole olemassa.

Kyseinen sitseiksi naamioitu tapahtuma tarjosi kuitenkin oivan tilaisuuden lähteä rakentamaan empiiristä osaa tämän teorian rakentamiselle. Sitsien hintaan kuului siis tarkkaan valittu lajitelma erilaisia Black Horsen tuotteita, joihin jokaisen kokeeseen, siis sitseille, osallistuvan piti

pukeutua. Järjestelyistä vastaava tutkimusryhmä oli myös ennen sitsejä koonnut joukon hypoteeseja, jotka piti joko todistaa oikeaksi tai vääräksi tapahtuman aikana.

BLACK HORSE

1. hypoteesi: kalsareiden pituus on kääntäen verrannollinen kalsareiden kuusin merkittävyyteen

Heti ensimmäisestä teekkarista lähtien oli selvästi huomattavissa, että lyhyiden kalsareiden yleismallit menivät nopeasti kaupaksi, mutta hieman räväkämmät mallit jäivät jakoon viimeisimmille. Pitkien kalsarien kohdalla samanlaista korrelaatiota ei ollut nähtävissä, vaan lähes kaikki vietiin heti käsistä. Hypoteesi on siis *tosi*, vaikka Teekkarisaunan vetoisuuden huomioiminen olisikin voinut muuttaa tulosta. Ehkäpä tämän ovat huomanneet myös kalsarivalmistajat, sillä pitkien kalsarien laajaa sarakuvastankarivalikoimaa ei ole ainakaan vielä havaittu esiintyvän lyhyissä kalsareissa.

2. hypoteesi: humaltumisen aste on suoraan verrannollinen kalsareiden käyttömahdollisuuksien kehittymisen, eli kalsari-innovaatioiden, määrään

Luottamuksellisuuden säilyttämiseksi kaikkea tämän hypoteesin todistamiseen olemassa olevaa tutkimustietoa ei voida julkaista, mutta tapahtuman aikana kävi ilmi, että alhainen humaltumistaso pitää kalsari-innovaatiot melko pienenä. Tällöin kalsareita käytetään siis lähinnä

siten, kuten niitä oletetaan käytettävän. Humaltumistaso kuitenkin kasvoi samalla, kun koetapahtuma edistyi, ja näiden vaihtoehtojen käyttömahdollisuuksien eli kalsari-innovaatioiden määrä lähti lähes eksponentiaaliin kasvuun. Täten, voidaan siis todeta, että tämäkin hypoteesi on *tosi*. Julkaisemattomaksi julistettu tutkimusaineisto viittaa kuitenkin vahvasti siihen, että tämä hypoteesi on tosi vain tiettyyn raja-arvoon asti, minkä jälkeen kalsari-innovaatioiden määrä lähestyy nollaa.

3. hypoteesi: kalsareiden koko on edes jotenkin verrannollinen kalsareiden lämmöneristyskertoimeen

Valitettavasti tutkimusryhmän kolmatta hypoteesia ei ehditty illan aikana olosuhteiden ja tutkimusaineiston keruujärjestelmän vikaantumisen vuoksi todistamaan. Tämä jääkin siis jokaisen itsensä kokeiltavaksi. Koe on kuitenkin helppo suorittaa aivan kotikonstein:

1. hanki kolmet eri kokoiset Black Horsen kalsarit
2. pue satunnaisesti valitut kalsarit päälle ja mene ulos
3. täytä asiakaspalaute lomake 10 minuutin ulkona oleskelun jälkeen
4. toista kohdat 2 ja 3 kolme kertaa, jotta kaikki kalsarit tulee kokeiltua
5. lähetä asiakaspalautteet Nansolle ja muista kiittää kalsarisitseistä!

Teksti ja kuvat: Osasto

Osasto Helsingissä!

Toimitusjohtajat tentissä

TTYYY järjesti keskiviikkona 23.9. excursion Helsinkiin MecaTec-messuille. Näille kovan teollisuuden messuille Indecsiltä löysi tiensä ainoastaan kolme sankaria. Matkaan lähdimme obeliskilta kello 9.15 kun viimeisetkin osallistujat (Indecin edustus) saapuivat paikalle. Perillä tutustuimme ensin messuihin muutaman tunnin ajan. Messuilla oli panostettu kovan raudan lisäksi promootioon ja esittelijät olivatkin pääosin muodollisesti päteviä. Keskustelimme esim. erään esittelijän kanssa kohdeyrityksestä ja meille selvisi kuinka yksi yritys valmisti esimerkiksi "tämmösiä metallisia...ööh... juttuja". Suurin huomio kumminkin kiinnittyi messujen yhteydessä järjestettyyn metallinjalostajien toimitusjohtajat tentissä -tilaisuuteen.

Tilaisuuden alkuun järjestettiin paneelikeskustelu, jossa Peter Nyman haastateli Bolidenin, Outokummun, Outotecin, Ovakon ja Rautaruukin toimitusjohtajia. Keskustelu oli erittäin mielenkiintoista ja aiheet ajankohtaisia. Opiskelijat saivat esittää vapaasti kysymyksiä toimitusjohtajille ja he

Teemu, Ville, Essi ja Petteri

vastailivat parhaan kykynsä mukaan. Tilaisuus oli välilojelmiseen kaikkineen loistavasti järjestetty ja jopa osaston pojat tunsivat sivistyksen, sekä ajankohtaisten teemojen täyttävän viimeiset jäljellä olevat aivosolut.

Paneelikeskustelun jälkeen siirryimme Buffetiin, jossa meidän seuraamme liittyi metallifirmojen ylintä johtoa.

Tarjoilu oli monipuolista ja kiinteän aineen lisäksi myös nestepitoisiin laatuotteisiin oli panostettu. Buffetin yhteydessä sai vapaasti keskustella yritysten johdon ja henkilöstön kanssa. Osasto keskusteli pitkään Pohjois-Euroopan suurimman pitkien terästuotteiden valmistajan Ovakon toimitusjohtajan ja myyntijohtajan kanssa. Toimitusjohtaja Tonteri totesi keskustelun lopuksi, että "koittakaas pojat saada se koulu valmiiksi, niin voitte sitten tulla suoraan minun oveleni ja töistä sopimaan". Ei siis mitenkään huono reissu, kun sivistyksen ja tarjoilun lisäksi tultiin kotiin päin työpaikat takataskussa! Vastaavanlaista mahdollisuutta keskustella suurten yritysten ylimmän johdon kanssa saa harvoin, jos koskaan.

Toimitusjohtajat Ville Haapasalo ja Jarmo Tonteri

"Missä me ollaan?!" ja mitä ihmettä me näillä fuksisitseillä tehdään!?!?!"

Alun perin tavoitteena oli uuden kouluun ja opiskeluun keskittyvän osaston strategian mukaisesti lähteä kotiin kiltisti heti yhteisellä bussikujetuksella. Pidimme osaston kesken palaverin ilmoille heitetystä ehdotuksesta jäädä viettämään iltaa Helsinkiin. Buffetjuomien kanssa pidetty palaveri päättyi äänestyksen jälkeen (2 jaa 1 tyhjää 1 poissa) päätökseen: "jos ny vähän käytäis kattomassa Helsingin yötä".

Selvitimme illanviettopaikkoja ja *Tanssiesitys sitseillä* heti ensimmäisen puhelun jälkeen

saimme kutsun Otaniemen kemian ja rakennustekniikan fuksisitsien jatkoille. Otaniemessä seurasimme sitsejä takahuoneessa ja liityimme juhlaporukkaan sitsien jälkeen. Ohjelmassa oli mm. viihdyttävä can-can-show, torvisoittokunta ja tanssia. Tämän jälkeen suuntasimme läheiselle rantasaunalle esittelemään Helsingin tytöille ja pojille Tamperelaista sauna, laulu ja juomakulttuuria. Illan edetessä kamerasta oli loppunut akku, joten loppuillan kuviot ovat hieman hämärän peitossa. Yksi osaston nimeltä mainitsematon venäläisvahvistus hukkasikin itsensä ja puhekykynsä (yllättäen). Niinpä koimme jännittäviä ja pelonsekaisia hetkiä etsiessämme tuota haltiakieliä puhuvaa sankaria opiskelijakylän syövereistä. Lopulta koko kolmikko

saatiin uudelleen kasaan ja tarina päättyi onnellisesti. Palasimme torstaipäivällä Pendolinolla takaisin Tampereelle yhtä bleiseriä köyhempanä ja monta muistoa rikkaampana.

Kokonaisuutena Helsingin ecxu oli aivan loistava. Siten onkin yllättävää, ettei viimeisenä ilmoittautumispäivänä vielä ollut yhtään osallistujaa. Osasto kuitenkin uhrautui ja lähti edustamaan Indecsin värejä. Tällaiset reissut ovat mielestämme parhaasta päästä ja suosittelimme erityisesti fukseja osallistumaan aktiivisesti killan excursioille. Excutoivat myös reissuja, joiden pääpaino ei ole nautintoaineiden vaan yrityksiin tutustumisen puolella, kuten tämäkin matka sen hienosti osoittaa.

Mitä tapahtui Zürichissä?

ESTIEM Council Meeting

27.10.-1.11.2009 180 tuotantotalouden opiskelijaa eri puolilta Eurooppaa kokoontuivat kuvankauniiseen Zürichin kaupunkiin Sveitsiin päättämään Euroopan tuotantotalouden opiskelijoiden tulevaisuudesta. 39. ESTIEM Council Meeting järjestäytyi päättämään muun muassa vuoden 2010 hallituksestaan sekä erinäisistä muista henkilövalinnoista. Tamperetta lähti edustamaan nelihenkinen delegaatio: Aaro Kauppinen, Terhi Marttila, Paulina Piippo (Man@ger) ja Juhani Tolvanen. Lisäksi luotettavien havaintojen mukaan ESTIEM alumnus Tampereelta, Kimmo Torvinen, kävi pyörähtämässä paikan päällä.

Lähtö tihkusateisesta Suomesta, matka ilmojen halki kuka tietää mitä reittiä pitkin, sekä laskeutuminen puolipilviseen Zürichin kaupunkiin on joillekin elämys, toisille pakollinen paha. Itse nautin maastonmuotojen tarkkailusta taivaalta käsin ja lentomatkat ovat niitä harvoja

tapoja tehdä sitä. Zürichin lentokentältä matka keskustaan sujui mukavasti junalla, joka lähti heti lentokentän alta. Kaksikerroksinen InterCity2 toimii hyvin myös lähijunana ja matka taittui nopeasti. Mielenkiintoisena huomiona jokaisessa junassa noin puolet vaunuista on varattu 1. luokalle.

Zürichissä Council Meetingia isännöi Local Group (LG) Zürich, joka koostui ETH:n opiskelijoista. ETH (Eidgenössische Technische Hochschule Zürich) tai suomeksi Sveitsin kansallinen teknillinen korkeakoulu. ETH mainostaa itseään Manner-Euroopan parhaimpana yliopistona, eikä ihan turhaan. Korkeakoulun puitteet ovat erittäin hienot mosaiikkilattioineen ja holvikäytävineen. ETH:n nobelististaa selatessa silmiin osui muutamia mielenkiintoisia nimiä, kuten Wilhelm Konrad Röntgen, Albert Einstein ja Wolfgang Pauli.

	TTY	ETH
Perustettu	1965 (TKK:n osa) 1972 TTKK (myöh. TTY)	1855
Nobelitit	0	21
Professorit	130	370
Henkilökuntaa	2000	9000
Opiskelijoita	11600	15000
Budjetti	125 milj. €	825 milj. € (1250 milj. CHF)

180 opiskelijaa 24 maasta

Council Meeting

ESTIEM järjestää yhdistyskokouksensa kaksi kertaa vuodessa, keväisin ja syksyisin, aivan kuten Indecskin. Syksyn kokouksen tehtävänä on muun muassa valita ensi vuoden hallitus (board). Council Meetingin yhteydessä järjestetään varsinaisen kokouksen lisäksi erilaisia koulutuksia ja työryhmiä osallistujille. Työryhmiä järjestettiin yhteensä 4 x 2h ja joka kerta osallistujat pystyivät valitsemaan työryhmänsä noin kymmenen eri aiheen joukosta. Aiheita olivat muun muassa ESTIEMin markkinointi, ESTIEMin koulutusrakenne sekä hieman vapaa-muotoisemmista aiheista kuten ESTIEMin laulukirja.

Varsinainen yhdistyskokous kesti noin 20 tuntia jaettuna kolmelle työpäivälle, josta valtaosan veivät eri hallitusvirkoihin valittavien henkilöiden esittelyt. Yli viidentoista

ihmisen esittelyt eri tehtäviä hoitamaan powerpointteineen, kysymyksineen ja vastauksineen on mielenkiintoista kuultavaa. Motivaatio ja innostus välittyivät jokaisen tehtävään hakevan äänestä.

Äänestykset järjestettiin kootusti lauantaina. Äänten laskeminen kesti pitkään ja lopullisia tuloksia saatiin odottaa pitkälle iltaan. Lopulta iltakuuden aikaan tulokset julistettiin. ESTIEMin 20-vuotisjuhlavuosikokous, XXXXI ESTIEM Council Meeting, päätettiin järjestää Suomessa kaikkien viiden tuotantotalouden killan yhteisvoimin. Tapahtuman projektipäälliköksi valittiin Tero Jaakkola Helsingistä. Myös hallituksen valinnassa nähtiin suomalaista väriä sillä ESTIEMin hallituksessa istuu ensi vuonna peräti kaksi suomalaista: Terhi Marttila Tampereelta ja Antti Mattila Helsingistä. Onneksi olkoon!

Hallitus 2010

President	Geoffrey van Ijzendoorn	Eindhoven, Alankomaat
Vice President of Administration	Harald Schmidt-Horix	Trondheim, Norja
Vice President of Public Relations	Terhi Marttila	Tampere, Suomi
Vice President of Activities	Antti Mattila	Helsinki, Suomi
Vice President of Finances	Sebastian Geese	Siegen, Saksa

No oliko se pelkästään kokouksissa istumista?

No ei! Council Meetingin jokaisena iltana LG Zürich oli järjestänyt jotain mielenkiintoista tekemistä kaupungilla. Toisina iltoina olimme sikäläisissä yökerhoissa, muina iltoina olimme niin kutsutussa Party Bunkerissa, missä osa osallistujista myös majoittui. Party Bunkerissa oluen ja drinkkien myynti tapahtui kuten Suomessakin: lipeteillä. Jokaisena iltana ohjelmalla oli jokin teema. Mieleenpainuvimpina aivan ehdottomasti Neon-bileet perjantaina ja gaala-illallinen lauantaina. Neon-bileitä varten koko bunkkeri oli valaistu neon-valoin ja koristeltu UV-hohtavalla maalilla. Osallistujat olivat varta vasten hankkineet itselleen hohtotikkuja, UV-valossa hehkuvia vaatteita ja muuten vain kirkuvan värisiä asusteita. Gaala-illallinen taas oli viimeisenä iltana järjestetty juhlailallinen, jossa kaikki pukeutuivat parhaimpiinsa. Kuultiin siellä laulujakin ainakin Hollanniksi, Ruotsiksi, Saksaksi sekä tietysti Suomeksi.

Majoitus siis tapahtui ETH:n hallinnoimissa väestönsuojissa. Bunkkeireita oli kaksi: Party Bunker ja Sleeping Bunker. Kummassakin majoitus tapahtui viere viereen sijoitetuissa

kerrossängyissä, tosin Party Bunkerissa nukkuminen oli vähän kyseenalainen käsite. Kukaan ei oikeastaan valittanut nukkuneensa huonosti, vaikka kuorsaavista ihmisistä aika ajoin valitettiin. Bunkkereissa nukuttujen öiden sivuvaikutuksena voidaan mainita bunker flu, joka aiheuttaa puolitieteettömien tutkimusten perusteella ihmisen nasaalielimen tukkoisuutta, ja joka johtuu ilman pölypartikkeleiden määrästä.

Osallistu sinäkin ESTIEMin toimintaan ja ota yhteys Indecsin KV-vastaavaan!

- KV-vastaava 2009: Juhani Tolvanen
- KV-vastaava 2010: Aaro Kauppinen

Neon Party!

Opiskele kansainvälisessä ilmapiiirissä Tampereella!

International Master's Programme in Business and Technology

Oletko kiinnostunut kansainvälisyydestä? Vahvista osaamistasi ja erotu joukosta opiskelemalla kansainvälisessä maisteriohjelmassa. Samalla kun taitosi kansainvälisissä johto- ja kehitystehtävissä kasvavat opintojen myötä, kehittyvät kieli- ja vuorovaikutustaitosi eri kulttuurien välillä - näitä taitoja tarvitset, kun siirryt työelämään.

Miten tämä on mahdollista toteuttaa? Dekaanin Olavi Uusitalo kertoo:

Tampereen teknillinen yliopisto panostaa voimakkaasti kansainvälistymiseen ja tässä eri tiedekuntien kansainvälisten DI-ohjelmien rooli on keskeinen. Teknis-taloudellisen tiedekunnan (TTT) kansainvälinen DI-ohjelma "Master's Programme in Business and Technology" pyrkii yhdistämään suomalaisen yritys-elämän ja kasvavan kansainvälisen opiskelijajoukon tarpeet ja intressit.

Markkinat niin myynnin kuin hankintatoimenkin näkökulmasta ovat enenevässä määrin kehittyvillä markkinoilla, ja suomalaisyrityksillä on pulaa ihmisistä, joilla on osaamista ja motivaatiota työskennellä näiden tehtävien parissa. Ohjelmamme painopisteeksi on asetettu kan-

sainvälisen hankintatoimen ja myynnin johto- ja kehitystehtävät, jolloin ulkomaalaistaustaisten opiskelijoiden kielen ja kulttuurin tuntemus näyttäytyy selkeänä vahvuutena. Tämänkaltaiset tehtävät tarjoavat erinomaisia uramahdollisuuksia myös kansainvälisistä tehtävistä kiinnostuneille suomalaisille opiskelijoille.

Kansainvälinen DI-ohjelmamme tarjoaa kansainvälistymisen avaimia myös suomalaisille opiskelijoille, sillä kansainvälinen opiskelijajoukko tuo mielenkiintoisia vivahdeita ja vahvuuksia kv-ympäristössä työskentelemiseen jo opiskeluaikana. DI-ohjelmaamme otetaan sisään noin 20 opiskelijaa, ja myös suomalaisilla tekniikan kandidaatin tutkinnon suorittaneilla opiskelijoilla on mahdollisuus hakea mukaan tähän ohjelmaan.

Dekaani Uusitalon ohessa vanhempi tutkija Jouni Lyly-Yrjänäinen on ollut mukana DI-ohjelman kehittämisessä. Kysytään Jounilta, miten DI-ohjelman opintoja voi hyödyntää työelämässä?

Kansainvälinen DI-ohjelmamme antaa eväät hyvään pitkäjänteiseen urakehitykseen kansainvälisen liiketoiminnan johto- ja kehitystehtävissä. Tämän ohessa ohjelmassa panostetaan myös osto- ja myyntiprosessien tuntemiseen käytännössä, mikä on tärkeää uran alkuvaiheessa ja erityisesti ensimmäisen työpaikan hankkimisessa. DI-ohjelmaan kuuluu useampia kursseja, joiden puitteissa opiskelijoilla on mahdollisuus työskennellä yritysten kanssa erilaisissa kehityshankkeissa ja siten syventää omaa ymmärrystään käytännön liikkeenjohdosta ja sen arkipäivän haasteista.

Kun opiskelijalla hyvät teoreettiset tiedot yhdistyvät käytännön osaamiseen, se näkyy ulospäin itseluottamuksen kasvamisena ja kykyä tarttua ennakkoluulottomasti uusiin haasteisiin. Monet opiskelijamme ovatkin korostaneet ohjelman parhaiksi puoliksi ongelmalähtöistä oppimista ja innovatiivisen ajattelun kehittämistä. Nämä ovat nousseet positiiviseksi elementiksi, kun he ovat keskustelleet diplomityöpaikoistaan tulevien esimiestensä kanssa.

Mikäli miettii lähteäkö vaihtoon ulkomaille vai suorittaako kansainvälinen DI-tutkinto Tampereella, mitä tässä tapauksessa vastaisit, Jouni?

En haluaisi missään nimessä nähdä tämänkaltaista vastakkainasettelua. Vaihto-opiskelu tai työharjoittelu ulkomaille on asia, mitä jokaisen tuottantotalouden opiskelijan ehdottomasti kannattaisi harkita. Nykyään opiskelijat liikkuvat paljon lomamatkoilla. Siitä on kuitenkin vielä matkaa siihen, että oppii asumaan ja työskentelemään vieraassa kulttuurissa. Mikäli ei koe ulkomaille olemista mielenkiintoisena vaihtoehtona, kansainvälisen DI-ohjelman suorittaminen kuitenkin viestii mielenkiinnosta kansainvälistymiseen ja halusta panostaa oman osaamisensa kehittämiseen. Työelämä on nykyään hyvin kansainvälistä, ja kun siihen tottuu jo opiskeluaikana, on helpompi toimia työelämässäkin.

Tässä vaiheessa on hyvä muistuttaa myös siitä, että meillä olevat ulkomaalaiset tutkinto-opiskelijat ovat hyvin erityyppinen ryhmä kuin vaihto-opiskelijat. Vaihto-opiskeluun liittyy oleellisesti vieraassa kulttuurissa elämisen opettelu ja vieraaseen kulttuuriin tutustuminen, mikä toisinaan näkyy opintomenestyksessä. Ulkomaalaiset

tutkinto-opiskelijat sen sijaan ovat motivoituneita suorittamaan opintonsa hyvin ja osallistuvat aktiivisesti kursseille. Lisäksi heiltä vaaditaan hyvä englanninkielen taito. Nämä tekijät helpottavat integroitumista suomalaisten opiskelijoiden kanssa.

Kertoisitko, Jouni, mitä eroa on, opiskeleeko tavallisessa koulutusohjelmassa vai kansainvälisessä DI-ohjelmassa?

Kurssisisältönsä puolesta ero ei välttämättä ole kovinkaan suuri – suurimman osan ohjelman kursseista voi sisällyttää osaksi suomenkielistäkin tutkintoa. Osa tuottantotalouden syventävistä opinnoistahan tarjotaan jo nyt pelkästään englannin kielellä, ja tämä todennäköisesti tulee vain kasvamaan. DI-ohjelmamme keskeisin ero on sen vahva suuntautuminen kansainvälisten asiakas-toimittajasuhteiden johtamiseen. Muutama kurssi keskittyy juuri tähän osa-alueeseen.

Lisäksi ohjelmassa on kaksi diplomityön tekemiseen valmentavaa seminaarikurssia. Näillä kursseilla harjoitellaan empiirisen tutkimuksen tekemistä ja siinä ohessa syvennetään myynti- ja hankintatoimen kehittämiseen liittyvää osaamista. Myös opiskelijoille tarjottavat yritysprojektit pääasiassa suuntautuvat tälle alueelle, ja näiden projektien avulla opiskelijat oppivat analysoimaan ja ymmärtämään B2B ympäristölle tyypillisiä monimutkaisia verkostoja ja asiakas-toimittajasuhteita. Pelkästään kurssilistaa katsomalla ero ei siis näyttäydy niin selkeänä kuin se ehkä todellisuudessa on.

Suomalaiseen DI-ohjelmaan verrattuna kansainvälisen DI-ohjelman opiskelijoista muodostuu tiivis ryhmä, joka etenee opinnoissaan samaa tahtia. Ohjelman koon ja valittujen opetusmenetelmien vuoksi myös henkilökohtaiseen ohjaamiseen pystytään panostamaan enemmän. Opiskelijamme tuntuvat arvostavan paljon sitä henkilökohtaista sparrausta, mitä ohjelman puitteissa on mahdollista antaa. Opiskelijamme kuitenkin ovat nuoria ihmisiä, jotka haluavat kehittyä, ei vain asiantuntijoina vaan myös ihmisinä ja ihmisten johtajina.

Käytännön asioista ohjelmassa vastaa kv-suunnittelija Minna Baggström. Kerrotko Minna vielä lopuksi, miten ohjelmaan haetaan?

Haku aika on 1.12.2009 – 15.3.2010. Lisätietoja ja hakuohjeet löydät nettisivuiltamme www.tut.fi/masters.

Mikäli kaipaat lisätietoja, minut tavoittaa huoneesta FA 108.

Tutalainen maailmalla

Lauri Pitkänen - Philadelphia, USA

Amerikan meininkiä!

Nykyisin tuntuu, että vaihto-opiskelua suositellaan hyvin voimakkaasti varsinkin meille tuotantotalouden opiskelijoille. Fuksiviikon ensimmäisenä päivänä ja ainakin tiedekunnan ensimmäisessä tilaisuudessa fukseille Mäkinen Saku kuulutti vaihtoon lähdön merkitystä. Miksikäs ei? On se ainakin minun mielestä kiinnostavampaa kuulutavaa ensimmäisenä päivänä kuin yliopiston hallintorakennetta. Kohta kolmisen kuukautta vaihtoa takana, ja nyt voi jo sanoa, että kokemuksia ja tietoa on karttunut sen verran, että siitä tulee olemaan iloa myöhemminkin.

Neljä ämmää, eli mitä, miksi, minne ja miten

Hakiessani lukion jälkeen opiskelupaikkaa, olin jo päättänyt lähteä vaihtoon. TTY:llä oli kuulemma enemmän vaihtopaikkoja, kuin lähtiöitä, joten vaihtoehto kuulosti varsin hyvältä, vaikka mitään käryä asioista ei loppujen lopuksi ollutkaan. Syyt vaihtoon lähtööni ovat muuttuneet ajan kuluessa, esimerkiksi alkuun olin ehdottomasti sitä mieltä, että ei ainakaan englantia puhuvaan maahan, mutta ajatus taustalla on pysynyt kuitenkin melko samana. Halu tutustua syvällisemmin toisiin kulttuureihin.

Vaihtokohteen valinta ei ollut kovinkaan selkeä prosessi ja intressit muuttuivat vuosien varrella useasti. Alkuun olin vahvasti kiinnostunut espanjan kielisistä maista, minkä jälkeen harkitsin Keski- ja Itä-Eurooppaakin. Valaistuminen tapahtui kuitenkin toissa kesänä Intian vuoristossa eräässä munkkiluostarissa (tai sitten jäätelökojulla) Buddha Pukin seurassa. Pasuunat toittivat hallelujaa, kun lehmät alkoivat leijua ja näin silmissäni selkeästi vaihtokohteen sijainnin. Se oli Amerikan Yhdysvallat! Tämän jälkeen ei ole tullut edes harkittua mitään muuta vaihtoehtoa. Itse vaihtokaupunki tuli valittua vähän vähemmän juhlavissa tunnelmissa, kun oli selvinnyt, että näppärin tapa välttää lukukausimaksut on mennä GE4-vaihto-ohjelman avulla. Kyseiseen ohjelmaan osallistuu reilu parikymmentä yhdysvaltain yliopistoa, mistä sitten alkoi arpominen. Päätyminen Philadelphiassa sijaitsevaan Drexelin yliopistoon johtui lähinnä kaupungin keskeisestä sijainnista sekä siitä, että ehdin olla vielä fuksiviikon Suomessa lukukauden myöhäisemmän alkamisajankohdan vuoksi.

Olin päättänyt olla vaihdossa vuoden, kuulemieni kommenttien perusteella ja pohtiessani mitä todella haluan vaihdolta. Lyhyemmässä ajassa ei ehdi tutustumaan samalla tavalla varsinkaan paikallisiin, mikä on ollut

Philadelphian ydinkeskustaa

Paikallinen katutaide on vähän eri tasoa kuin Suomen graffitit

varsin korkealla tavoitteissani alusta asti. Alkuun tämän huomasikin todella hyvin, sillä paikallisilla on usein eri tavoitteet omaan arkeensa ja ajankäyttönsä, kuin lomailemaan tullee vaihtarilla. Tätä en ollut tajunnut ennen vaihtoon lähtöä ja se selittää varmaan hyvin paljon, miksi myös Suomessa vaihtarit ovat usein tekemississä juuri vaihtareiden kanssa. Tämän väitän kuitenkin olevan vain hidaste, mutta paikallistuntemuksen kannalta puoli vuotta voisi olla aika kiireellinen. Useimmat vaihtarit täällä ovat juuri tuon puoli vuotta, mikä on vielä käytännössä lähempänä kolmea kuukautta. Pari henkilöä siitä ovat jo vähän valitelleetkin, kun joutuu lähtemään jo Jouluna, juuri kun alkaa pääsemään sisälle juttuihin. Osalle lyhyempi jakso taas sopii paremmin, mikäli on saapunut lähinnä lomailemaan, niin kuten eräs vaihtari mainitsikin.

Isot jutut

Ikivanha juttuhan se on, että Amerikassa karpäsetkin on appelsiinin kokoisia. Asiahan on ainakin joiltain osin hyvin totta. Karjankasvatuksessa käytetään surutta hormoneja niin paljon, että punttisaleillakin alkaa olla jo ongelmia löytää kunnon mömmöjä. Alle kolmen litran moottorilla varustettuja autoja verrataan melkein polkupyöriin. Eilenkin yks tyyppi repesi, kun kuuli, että Euroopassa 1,6 litrasen autot on melko suosittuja.

Maailman korkein ja nopein vuoristorata

Osa ihmisistä on ihan käsittämättömän kokoisia, sekä myös ravintola-annokset ovat valtavia verrattuna mihin tahansa maahan, missä olen aikaisemmin matkustellut. Harvoin ravintolassa saa tehdä töitä, olevinaan kevyen, mereneläväpaskan kanssa.

Isoista ilmiöistä Starbucks vie kuitenkin kevyesti voiton. En voinut kuvitellakaan miten iso juttu se on täällä. Se miten kahvia myydään vähintään neljällä dollarilla kuppi ja saadaan kaikki vaeltamaan sinne on ihan uskomatonta. Luulisi, että opiskelijoilla ei olisi varaa maksaa kahvista kovinkaan paljoa, mutta kouluni Starbucksissa on jatkuvasti 10 metrin jono. Kampusen yhteydessä on jo pelkästään kolme Starbucksia. Kaikin puolin paikka on todella asiallinen ja tuotteetkin

hyviä. Kuitenkin mitä kurseillakin on käsitelty Starbucksia, niin sen imago, kalliina premium paikkana on vain iskostunut massaan ja mitä tätä kulttuuria oppinut tuntemaan, niin tuntuu, että monet pyrkivät näyttämään ulospäin enemmän, kuin mitä oikeasti ovatkaan ja Starbucksin kuppi kädessä on halpa tapa näyttää menestyvältä. Mielenkiintoinen ilmiö kyllä.

Kampus katsaus

Drexelin yliopisto sijaitsee aivan Philadelphian ydinkeskustan vieressä. Polkupyörällä pääsee helposti kulkemaan päivittäin ja metrolla pääsee tarvittaessa myös

Ruokalassa on viisi eri keittiötä, tässä minun mielestä terveellisin

helposti vähän kauemmaksikin. Läheinen sijainti keskustaan voi olla osa syynä siihen, että koululla tunnutaan rahastavan vähän kaikesta (paitsi liikuntatiloista). Toki täällä koulut ovat tulosityksiköitä, jolloin dollarit kiiltää rehtoreilla silmissä (ehkä). Edellisen rehtorin meininki löytyy osoitteesta pimpadakis.com, elkkää kuitenkin liian tosis-
saan ottako. Hinnoista mainittakoon opiskelijadormien yli 850 dollarin kuukausivuokrat. Yhdessä huoneessa asuu aina kaksi tyyppiä, eikä kaikissa paikoissa ole edes jääkaappia. Käytännöllisyyskin on vielä omasta mielestäni aika syvältä, kun etuovella on portti, millä pitää aina näyttää henkilöllisyystodistus ja vieraillessa pitää isännän tulla aina kirjaamaan vieras sisälle. Itse päädyin suoraan hakemaan yksityiseltä asuntoa jo ennen yhdysvaltoihin muuttamista. Jälkeenpäin ollut todella tyytyväinen valintaan, vaikka ei ihan kam-
puksen vieressä olekkaan.

Koulunkäynti on täällä myös varsin erilaista Suomeen verrattuna. Pakollisia tehtäviä ja läksyjä on paljon. Akateeminen vapaus on aika vähäistä. Täällä saa aika selkeät ohjeet, miten asiat pitää opetella. Muutenkin meininki vaikuttaa aika has-
sulta. Tentissä luntaaminen näyttäisi olevan ainakin joillain kursseilla todella yleistä, eikä tentinvalvojat puutu asiaan ollenkaan. Poistuminen luokasta kesken tentin ja palaaminen tai kännykällä netissä käyminen tentin aikana ovat hiukan epäilyttäviä asioita. Kaikki tuo tuntuu kovin ikä-

vältä, kun omasta mielestä itse tentit eivät kovin vaiketa ole olleet, vaikka täällä on paljon muutakin tekemistä kuin lukea tentteihin. Iso ero on myös siinä, että täällä A-arvosanaa saadaan ilmeisesti aika helposti. Yhdelläkin kurssilla tentin keskiarvolla sai jo B:n, joka vastaa suunnilleen nelosta 1-5 asteikolla. Jotkut tenteistä taas tuntuu olevan varsinaisia juoksukilpailuja, missä pitäisi opetella ulkoa, miten asiat ovat, sillä niitä ei ehdi itse tentissä miettimään. Onneksi se on kaikille sama, että ei ne muutkaan niitä ehdi kunnolla tekemään.

Koulun ruokala on kyllä myös jotain niin Amerikan meinin-

Koulun ruokalan ensimmäinen kierros

kiä. Muistuttaa lähinnä jotain fiinimpää paikkaa himmennettyine valoineen ja aulan tiskin kanssa, missä "asiakkaat" otetaan vastaan. Hinnatkin jatkavat samaa tyyliä. Kymptä pääsee syömään päivällistä. Ensimmäisen vuoden opiskelijoille on vielä pakollinen Meal-Plan, mikä maksaa reilut 500 dollaria kuukaudessa. Ruokakassa ei kuulemma käykkään juuri muut, kuin kenelle se on pakollista ja kilpaurheilijat, joille koulu varmaan maksaa ruokailutkin. Orientaatioviikolla saatiin ruokalapettejä ruokalaan ja tulipa sitä käytyä kerran ihan tämän jutun takia siellä ottamassa parit valokuvat. Kyllähän sitä kelpaa mansikoita syödä salaattina ja valikoida mikä maistuisi kivalta. Tarjontaa löytyy paljon kuten italialaista, grilliruokaa, hamppareita ja sen sellaista. Hienoa on toisaalta se, että siellä on erikoistuneet kokit joka keittiössä. Myös jälkiruokapöytä on upea! Sääli vain, että kuvauspäivänä valikoima oli kovin kehno. Orientaatioviikon aamupalana maistui tietenkin vastapaistetut vohvelit. Amerikkalaiseen meininkiin kuuluu tietenkin, että kaikkea syödään ja paljon. Loppupeleissä kallistun itse kuitenkin Juveneksen palveluihin kilpailukykyisemmän hinnan vuoksi. Voisi melkein vinkata paikalliselle toimijalle, mikä muuten on Xodexo, että voisivat harkita, jos pystyisivät palvelemaan muitakin, kuin heitä, kenen on pakollista maksaa ravintolan palveluista.

Paikallinen kulutusyhteiskunta

Merkittävä piirre Yhdysvalloissa on valtava kulutuksen määrä. Lienee jonkinlainen itseisarvo. Mainittakoon

Lacrosse, CAA finaali

Syömiskilpailut kuvaavat hyvin yhdysvaltalaisista ruokakulttuuria

vaikka polkupyörän hajonnut poljin, mistä kävin sanomassa, niin antoivat kokonaan uuden polkupyörän. Kansainvälisen bisneksen kurssilla kuulin, että aikaisemmin kiinan yeni oli sidottu dollariin, mikä oli tuontialoille suorastaan jättipotti. Kiinan talous kun nousi 90-luvulla räjähdysmäisesti ja tuottavuus kasvoi, niin olipa melko halpaa sen jälkeen tuoda kiinalaisia tuotteita tänne, kun yenin suhde dollariin pysyi samana. Enää yeni ei ole suoraan dollariin sidottu, mutta kiinalaisia tuotteita täällä on silti valtavasti. En usko, että jenkkien kauppavaje on ihan hetkeen pienenemässä, kun vaikka vienti kasvaisikin, niin tänne on pakko tuoda halpaa tavaraa ulkomailta, kun ihmiset ovat tottuneet kuluttamaan valtavasti.

Varsin mielenkiintoista on myös nyt ollut kuunnella tuon kansainvälisen bisnes –kurssin esityksiä kurssin harjoitukseen liittyen. Osalla ihmisistä ei juurikaan ole käsitystä mitä Yhdysvaltojen ulkopuolella tapahtuu. Oletin, että tämä olisi ollut lähinnä kouluttamattoman luokan ongelma, mutta olinpa taas väärässä. Osassa presentaatioissa porukka kertoo tosi innostuneesti, että Japani on melko sivistynyt maa ja siellä ihmisillä on jopa oikeus omistaa. Mä melkein tipahdin ja mietin, että onko näillä jossain opetettu, että kaikki muut maat ovat kommunistisia? Toki on täällä myös tyyppejä, jotka ovat todella hyvin perillä maailman asioista yleisesti, että ei pidä yleistää liikaa.

Kulutuskäyttäytymistä selittää myös varmasti ihmisten varsin lyhytnäköinen ajatusmaailma. Tuotetta ei kuitenkaan haluta

Sisäiset lennot ovat melko halpoja, joten välillä tulee reissattuakin

käyttää tiettyä aikaa pidempään, niin ei sen tarvitse olla pitkäikäinenkään. Varsinkin Suomeen verrattuna tässä on huomannut varsin suuria eroja. Tuntuu myös oudolta, että omasta mielestäni luennoilla käydään kaikki asiat, mitä tenteissä on kysytty (suunnilleen), mutta porukka jättää luennot väliin lukeakseen välikokeisiin. Tuntuu, että porukka ei näe välikokeen jälkeistä aikaa ollenkaa, että silloinkin pitää osata asiat. Tämä toisaalta ehkä johtaa siihen, että porukka on todella tehokasta. Esityksiä on pistetty puoleessa tunnissa kasaan ja mielestäni vielä varsin hyviä sellaisia. Omiin ryhmiin on sattunut vielä tähän mennessä aina joku powerpoint-sankari, joka todella on saanut esitykset näyttämään tyylikkäiltä unohdettamatta selkeyttä.

Viiden Tähten Amerikan Sekopää

Tässä oli pintaraapaisu siitä, mitä rapakon taakse kuuluu. Enemmän tarinoita voi lukea facebookissa otsikon mukaisesta ryhmästä. Ryhmä on avoin, joten jos siltä tuntuu, niin liittymään vain rohkeasti. $n > 1$ vuoden opiskelijoita ryhmässä onkin jo reilusti ja toivottavasti pystyin tuomaan myös teille uusia ajatuksia näin Infacton kautta. Mainostetaan vielä ryhmää sen verran, että siellä on myös tuliais kilpailu, missä palkitsen tulaisten muodossa juttuideoista ja hengen luomisesta. Loppuun on kyllä pakko mainita, että minulla on jo ihan hirvittävä ikävä sitsejä! Nauttikaa niistä kun voitte!

Liberty Bell, itsenäistymisen symboli

T·I·M·E·S

Tournament in Management and Engineering Skills

Tampereen paikalliskarsinta

TIMES, tuo suurin ja mahtavin eurooppalainen casenratkaisukilpailu tuotantotalouden alueelta, koostuu kokonaisuudessaan kolmesta vaiheesta: paikalliskarsinnat, semi-finaali ja finaali. Yhteensä matkaan lähtee n.250 joukkuetta ympäri Eurooppaa, ja lopulta heistä saadaan karsittua paras tänä vuonna Saksan Ilmenauissa järjestettävässä finaalissa.

Täällä kotona on puolestaan se aika vuodesta, että lehden jo pudottua puista ja ensimmäisten lumien saavuttua ja lähdettyä, Tampereen paikalliskarsinnoissa on ratkaistu tiimien välinen paremmuus. Tai, no tänä vuonna lopputulokset jaettiin suomalaisen tärkeintä-on-että-yrittää -pedagogiikan hengessä, missä ei ole huonompia tai parempia opiskelijoita. Kaikki osallistujat ovat yhtäläillä voittajia. Tosin ylhäältä tulleiden sääntöjen mukaan kaikille ei voitu antaa papukaijamerkkiä, vaan tuomaristo joutui päättämään vain yhden joukkueen edustamaan TTY:tä.

Tiukan paikalliskarsinnan lopulta voitti heidän omaksi ja muidenkin yllätykseksi kolmannen vuosikurssin opiskelijoista koostuva Team Kaizen, johon kuuluivat Aaro Kauppinen, Vesa-Matti Marjamäki, Lauri Isotalo sekä Antti Kauppila. "Onhan se ihan huikeeta! Me lähdimme pitämään hauskaa, emmekä tavoittelemaan voittoa", Aaro tiivistää joukkueen tunnelmat kisan jälkeen. Paljon onnea vielä voittajille sekä kiitokset kaikille kilpailuun jollain tavalla osallistuneille (myös hengessä mukana olleille).

Tosin kuten monessa muussakin lajissa, myös casen ratkaisussa todellinen urakka alkaa vasta paikalliskarsintojen voitosta. "Nyt pitää ruveta ihan oikeasti treenaamaan jotta pääsisimme Turkin semifinaaleista vielä eteenpäin", Aaro jatkaa. TIMESin voittaja on siinä mielessä hyvässä asemassa, että tuskin kukaan muu saa yhtä paljon henkilökohtaista valmennusta TTY:llä kuin he.

Voittajan on helppo hymyillä: Lauri Isotalo, Vesa-Matti Marjamäki, Antti Kauppila ja Aaro Kauppinen

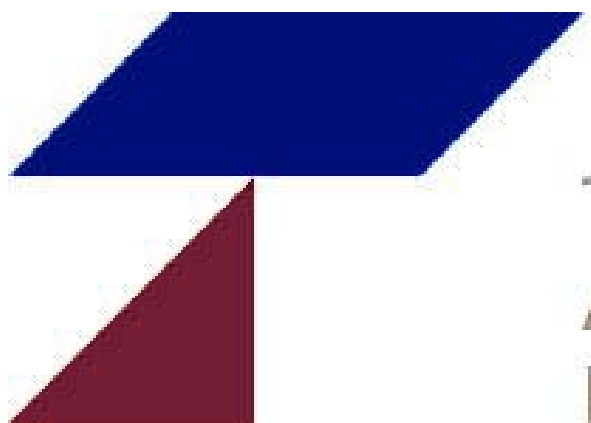
Tekniikan akateemisten liitto
toivottaa

jännittävää joulua
ja
työntäyteistä uutta vuotta

Indecsin
jäsenille

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Indecs Challenge 09

Eläviä lego-palikoita ja supersankareita eräretkellä

Oli syyskuu, täysikuu, 15 naamioitunutta joukkuetta kävelivät pitkin katu. Kapteeni etunenässä, muut perässä. Sitten he saapuivat Obeliskille, siellä he tapasivat mut...

26. syyskuuta klo 9:45 ensimmäisen viiden joukkueen oli aika suunnata kokka kohti Lamminpäästä ja aloittaa taival vuoden 2009 Indecs Challenge kilvassa. Kisailut saatiin hyvin käyntiin heti aamusta, koska kaikki olivat ajoissa paikalla – vai kuinkas se oli? Siiderille!! joukkueella oli pieniä ongelmia paikalle saapumisen suhteen, joukkueen nimi puhukoon puolestaan... Viimeinenkin joukkue saatettiin kuitenkin matkaan klo 10:45 ja erinäinen ryhmä siirtyi mobiilisauna Mallasta siirtämään kohti Keijärven rantaan, jossa Osaston rasti otti paikkansa.

Vuoden 2008 IC:n voittajajoukkueen Karjujen oli tuleva luovuttaa palkintopokaali ja pokaalin tuli oleva siirtyä Stainless Steelille merkinä herruuden vaihtumisesta. Teräkset voittoon siivitti lähinnä tasaisen vahva suorittuminen, mutta mahtui joukkoon myös rastin parhaita pisteitä. Vaikka Stainless Steel ei Keijärven saunarastilla tehtävää suorittaessaan ollutkaan ainoa aatamin asuihin turvautunut joukkue, oli tiimin suoritus kuitenkin jotain

Rastipaikkoja etsimässä. "Onko tääkin paikka tässä kartalla vai?" Onneksi oli suunnistaja mukana, niin ei touhussa mennyt aivan koko päivää.

aivan käsittämätöntä seurattavaa.

Tapahtuman järjestäjän näkökulmasta päivä oli melko kiireinen, osittain ehkä muutaman pikku unohduksen johdosta, mutta kerkisi sitä illalla kuitenkin Lamminpään majalla saunomaan ja makkaraa paistelevaan. Kuitenkin kellon alkaessa uhkaavasti lähestyä 21 tuli pieni hätä muutaman joukkueen kohdalla, koska ei ollut varmaa tietoa joukkueiden sijainnista ja keskikesän valoisista öistä ei ollut enää tietoaakaan. Loppu hyvin kaikki hyvin ja vihoviimeinenkin joukkue saapui maaliin hieman yhdeksän jälkeen ja Saarioisten sponsoroidut ruoat saivat lisää nälkäisiä suita kohtaloksenssa. Voittajajoukkueen julistuksen ja palkintojen jaon jälkeen oli Lamminpäästä lähdettävä vuokraajan tullessa vastaan. Paikanpäällä suoritettiin vielä siivoilut ja löytötavaroiden keräilyt, sitten taksia pihaan ja takaisin kohti Hervantaa!

Vaikka IC:n niin sanottu virallinen osuu päättyikin Lamminpään majalle, jatkui Hervannan päässä vielä epävirallinen kestittely aivan aamun pikukutunneille asti. Yhdeksäs Indecs Challenge oli paketissa ja odottamaan jäämme, mitä ensi vuoden vapaa-aikatoimari keksii hyväuskoisten kisailijoiden päämenoksi.

Mobiilisauna Mallaskin oli menossa mukana - luonnollisesti

Voittajajoukkueen tunnelmia

Törmätessämme TTY:n lähistöllä Batmaniin, käveleviin Lego-palikoihin ja katiskaan joutuneeseen Aki Sirkesaloon tiesimme, että emme olleet ainoa supersankarijoukkue liikkeellä ja valmiina kohtaamaan vaaroja ja haasteita tuona sumuisena syyskuun lauantaina. Hiipivien tiikereiden tavoin lähestyimme lähtöaluetta ja ilmassa oli ennenkokemattoman urheilujuhlan tuntua. Superaistimme vastaanottivat niin paljon ärsykeitä, että ainoaksi mahdollisuudeksi jäi turruttaa ne – känni päälle!

Matka kohti Indecs Challengea oli alkanut. Vajaan tunnin mittaisen bussimatkan vieläkin epäselvään paikkaan pelasti armollinen bussikuski, joka ei rajoittanut kryptoniitin nauttimista. Suunnistaessamme maastoon lähtöpisteelle näyttäydymme leikkipuistossa luodaksemme kansalaisille turvallisen tunteen. Saimme suosionosoituksia niin lapsilta kuin vanhemmiltakin – eivät tainneet hoksata eväitämme. Supervoimistakaan ei ollut hyötyä, kun paikallisten maastopyöräilijöiden, lenkkeilijöiden, suunnistajien ja monen muun joukkueen voimin löysimme lopulta lähtöpisteen, josta alkoi taival ensimmäiselle suoritusalueelle. Monen huikan ja pullopohjan jälkeen alkoi jo tuntua hyvältä - supermiehet olivat juoneet itsensä mukaviksi. Hyvä tahto ja kova yritys ei voinut jäädä keneltäkään huomaamatta.

Tehtävärasteilla pyöri toinen toistaan härömpiä joukkueita ja valitettavan usein kohtasimmekin Katiska-Sirkesalojen kanssa. Voltti takaperin katiska päässä alasti köyden yli heitettyä paljasti kaiken, aivan kaiken. Rastien läpäisy johdatti meidät Ylöjärven keskustaan, jossa saimme täydennystä kryptoniittivarastoomme. Sitä todella tarvittiin seuraavassa tehtävässä. Aasialaiset vaihto-opiskelijat eivät ilmeisesti olleet tottuneet näkyyn, jossa alastomat supermiehet tyydyttävät hukkumiselta juuri pelastamaansa pumpattavaa Barbaraa. Selväpäisellä olisi iskenyt valtava myötähäpeä suomalaisia kohtaan. Barbara paljastui kuolleeksi ja siksi

vähän kylmäksi tyydyttäväksi, mutta onneksi rannalle palvelemaan tuotu Indecsin mobiilisauna Mallas tarjosi kuumat kyydit kaikkensa antaneille pelastajille.

Hetkeä myöhemmin totesimme Ylöjärven vesitorin alla Bumtsibum-rastilla jälleen kerran, että teekkari laulaa mieluummin kuin hyvin. Superäänemme pesi kultakurkkujen soinnut, mutta valitettavasti vain volyymillaan. Ilta alkoi hämärtää, ja koska kisassa oli mukana myös kuolevaisia, järjestäjät päättivät jättää muutamia rasteja pitämättä. Laulujen saattelemana joukkueemme suuntasi näytelmärastille, jossa nähtiin toinen toistaan villimpiä versioita helikoptereista.

Pokaali vaihtoi omistajaa iloisissa tunnelmissa

Nyt oli jo oikeasti pimeää, joten suljimme silmämme ja vain aistien johdattelemana saavuimme viimeiselle rastille, jossa piti ratkaista fiktiivinen tilanne henkilöiden välillä ja näytellä se. Luimme monisivuisesta englanninkielisestä johdannosta muutaman rivin ja päätimme, että kyse olisi miestenvälisestä seksistä. Ilmeisesti tästä oli kyse, sillä ruokailun ja saunomisen jälkeen joukkueemme julistettiin voittajaksi! Go Stainless Steel!

Tuure Visapää/ Stainless Steel

Teksti: Johannes Mamia
Kuvat: Miikka Kunnari

Kylämunkkia bussilla

Excursio Hämeenlinnaan 27.10.

Festian norsunluutorniinsa linnoittuneen teekkarin on aina toisinaan hyvä harrastaa excursioita ja poiketa maa-kuntamatkalla. Paitsi, että reissut tarjoavat yleensä koko rahalla viihdettä, on myös hauska nähdä, että mistä putkesta ne Excelin numerot oikeastaan tulevat.

Koska Nanson-vierailumme peruuntui viime hetkellä, lähdimme reissuun inhimillisesti puolilta päivin. Tunnin ajon jälkeen pääsimme vetämään kohteemme, Rautaruukin, takit ja kypärät päähän ja aloittamaan kalvosulkeiset product group manager Matias Suonpään johdolla. Kuulimme kolme erilaista urakokemusta Hämeenlinnan suurimman yksityisen työnantajan palveluksessa sekä hypistelimme erilaisia tehdaskompleksin tuotteita. Saimme myös asiantuntevat vastaukset mieltämme painaneisiin kysymyksiin.

Kelmukemujen jälkeen oli aika jakautua ryhmiin, laittaa

luurit päähän ja lähteä opastetulle tehdaskierrokselle. Hämeenlinnan tehdas on huomattavan suuri, mutta saimme hyvän yleiskuvan teräksen jalostamisprosessista sekä sen vaatimista virroista. Pääsimme myös valvomoon jännittämään kelan vaihtamista sinkkipäällystyslinjalla sekä vaihtamaan muutaman sanan valvomon työntekijöiden kanssa. Paitsi että excursio jätti hyvän kuvan isäntäyrityksestä, se myös herätti sen saman pojan, joka aikanaan kuolasi automaattitrukkeja ja pohti insinöörin uraa.

Excursiosta selvinneenä rapsutimme enimmäkseen metallipölyn hiuksistamme ja lähdimme tutustumaan hämeenlinnalaisen haute cuisineen sekä muuhun kebabkulttuuriin. Vatsat täytettyämme käänsimme kokan kohti illanviettopaikkana toimivaa saunaa. Saunatoiminta ei tarvinne sen ihmeellisempää referointia, sillä mielenkiintoisempaa on, mitä hikimajan jälkeen tapahtui...

Ruukilla kylässä

Menomatalla heitetty idea bussin valjastamisesta viihdekäyttöön alkoi tuntua illan myötä koko ajan paremmalta, ja yhtäkkiä meillä oli Miksun ja Artun kanssa käsissä idea bussisitseistä. Suljettu tila, vaihtuvat maisemat, uudet naamat – mitä muuta voi teekkari sitseiltään toivoa? Nopean suunnittelun jälkeen Arttu otti koko porukan pariin ja alkoi luetella pahaenteisesti plaseerausta.

Bussisitsit lähtivät liikkeelle kuin tiedät-kyllä-mikä tehosekoittimessa. Opettajakoulun Teemu ja elämäkoulun Arttu toustasivat sitsit Sonderkom-

Bussisitsit

mandon äidinrakkaudella ja korvasivat puuttuvan ruokatarjoilun ylimääräisillä rangaistuksilla. Häiriköivä seurueemme pääsi nauttimaan monenlaisista esityksistä: todistimme esimerkiksi rakkaudenosoituksia hotellisii-voijalle, eroottista versiota Joutsenlammesta sekä Titanicista tuttua kättä vasten yössä seisovan bussipysäkin lasia. Tamperelaisten jakaessa korkeakulttuurielämyksiä ("mä haluan meillekin tollasen laulukirjan") opettajat tutustuttivat meitä perinteisiin hämäläisiin laululeikkeihin.

Hämeenlinnan kulttuurihistoriallisesti merkittävimpien parkkipaikkojen näkemisen jälkeen päätimme suunnata kohti opettajien kerhohuonetta. Takahampaiden jo kellu-

essa saimme bussin parkkiin ja pääsimme ihastelemaan ala-asteen kellariin rakennettua tilaa. Kerhohuoneen "lastenkutsut ja diskopallo" –tyylinen sisustus herätti ansaittua ihastusta, kuten myös tilan yhteydessä olevat keittiötilat. Näppäryyden maksimoimiseksi kyseinen koulu toimii samalla opettajien harjoittelupaikkana.

Pienen musiikkisession ja leikkipaikan välineiden laaduntarkastuksen jälkeen ampaisimme kohti opettajien suosimaa Olde Williams' –pubia. Ilmeisesti eteläisestä sijainnistaan johtuen Hämeenlinnassa on tarjolla oluen lisäksi myös viinikarahveja, joita janoinen seurueemme lipitti eurooppalaisesta ilmapiiristä innostuneena. Onnistuneesta piiritysstrategiasta huolimatta opettajien viimeinenkin vapaa naaras pääsi pakenemaan yhden maissa ja käänsimme excubussin nokan kohti kotoista Hervantaa.

OKAn kerhohuoneella

Aivan lopuksi haluaisin vielä kiittää järjestävää tahoa sekä hauskaa seuraa tarjonneita opettajaopiskelijoita. Erityinen selkääntaputus ja I luokan kuskimitali palmunlehvillä kuuluu kuitenkin Jaakko "hauska setä" Kettuselle, joka jaksoi heiluttaa meitä bussissa koko reissun ajan ja illan päätteeksi tehdä MacGyver-taikoja satasen vauhdissa auenneelle bussin tavaraluukulle.

Teksti: Lauri Vuorinen ja raati
Kuvat: Harri Pakkala

Italian makuja opiskelijan lautaselle

Viime numerossa pääsimme lukemaan Aaron tutustumisesta urheilun ja kasvisruokailun ihmeelisiin maailmoihin. Tällä kertaa ei puhuta liikunnasta, mutta hieman kasvisruokailua on nytkin luvassa. Tervetuloa siis Laurin italialaiseen kokkikouluun! Bon appetit, signore e signori!

Aaron heittäjä haaste velvoitti siis allekirjoittaneen laatimaan "gourmet-illallisen valitsemalleni raadille". Olin jo osin unohtanutkin koko tehtävän, kun Harrin sähköpostimuistutus lähestyvistä deadlineista "palautti allekirjoittaneen maanpinnalle" – ei muuta kuin aavistuksen pölyyn-tyneet keittokirjat ulos hyllystä ja miettimään!

Aluksi mielessä pyörivät legendaariset härän sisäfileen ja viiriäistenmunien kaltaiset herkut, mutta pikaviisiitti S-Marketin lihatiskille ja Nordean verkkopankkiin sai kokkimestarin vaihtamaan suunnitelmiaan. Uudeksi teemaksi muodostuikin "vähän parempaa, mutta fiksuun hintaan". Muutaman päivän pohdinnan jälkeen sain lopulta tehtyä päätöksen, joka kallistui italialaisen keittien suuntaan seuraavanlaisen menun muodossa: alku-ruokana bruchetta kahdella tavoin valmistettuna (Bruschetta & Bruschetta ai funghi), pääruokana ravioleja (Ravioli) ja jälkiruokana panna cotta persikkakastikkeen kera (Panna cotta). Hyvältä kuulostaa, mutta miten Hervannan uusi Naked Chef selvisi?

Lauantai 21.11.2009

Haettuani pari muovikassillista tarpeellisia aineksia Duon S-Marketista oli aika aloittaa varsinainen ruoanvalmistus. Jamie Oliverin "signeeraama" esiliina kaulaan ja keittokirja auki sivulta 154, "Panna cotta – kermahyytelö, kermojen kermää" oli ensin valmistettavan ruokalajin otsikko.

Ja eihän se vähemmän yllättäen alkanut aivan "niin kuin elokuvissa". Insinöörimäiseen tapaan noudatin keittokirjan ohjetta melko orjallisesti ja sen kummemmin miettimättä, joten kohdassa "Kuumenna kermaseos" oli levy luonnollisestikin täysillä ja kohdassa "Vähennä lämpöä sen alkaessa kiehua" käänsin levyä pienemmälle. Noh, nokkelimmat ehkä jo arvasivatkin, ettei se levy jäähtynyt ihan silmänräpäyksessä, vaan neljäsosa kuohuavasta kermasta olikin tämän toimenpiteen jälkeen levyllä. Palanut sokeri-kerma –seos tuoksui muuten varsin "herkulliselle"! Tästä takaiskusta viisastuneena kuumensin uuden "satsin" kermää hieman matalammalla lämmöllä ja hetken kuluttua jääkaapissa olikin jähmettyneessä neljä kupillista herkullisen tuoksuista kermää. "Kyllä tämä tästä", ajattelin kääntäessäni kirjasta esiin raviolisivun...

Äskeisestä oppineena päätin nyt onnistua tässä ruokalajissa, joten aloitin hommat mahdollisimman tarkasti. "Okei, 400 g jauhoja ja jauhopussin mukaan 1 dl painaa 67 grammaa...sehän tekee reilut kuusi desiä", laskeskelin ja mittasin jauhot astiaan. Muutama kananmuna perään, ripaus suolaa ja "a nice pinch of e.v.o", eli sopivasti aitoa italialaista oliiviöljyä, eikä muuta kuin vaivaamaan!

"Hmm...pikkaisen jauhoista", mietiskelin ja jatkoin vai-vaamista. "Jos vähän lisää öljyä", pohdiskelin ja yritin tehdä taikinasta hieman kosteampaa. Lopulta oli kuitenkin pakko nostaa kädet ylös ja jättää kokoon saatu "taikinamöykky" leivinliinan alle lepäämään. "Ehkä tämä vielä tästä, ehkä tämä vielä tästä...", ajattelin jo puoliksi epätoivoisesti.

Turhan jauhoisen taikinan aiheuttama ongelma realisoitui kuitenkin kaulintavaiheessa. Kuivasta taikinasta oli täysin mahdotonta tehdä riittävän ohutta levyä, joten toi-

saalta raviolitäytettä jäi turhan paljon käyttämättä ja toisaalta – kuten raadin arvosteluista on luettavissa – heikensi paksu kuori kyllä melko selvästi makuelämystäkin.

Vieraiden jo lähes kolkutellessa ovella oli aika valmistella viimeinen ruokalaji, alkuruoka. Alkuruoka oli saatava lämpimänä pöytään, joten leivät lähtivät uuniin viimeisen tuomarin saapuessa paikalle ja samalla pannulle pääsivät paistumaan pekoninpalat, sienet ja paprikat. Ja viimein tuli onnistuminen! Leivät paistuivat sopivan rapeiksi, öljy kosteutti niitä sopivasti ja täyte oli maukasta. Mukava päättää kokkaaminen ja aloittaa ateria onnistuneella ruokalajilla!

Loppusanat

Näin jälkikäteen on helppo arvioida ja ”jossitella” omaa suoritustaan. Jos joku näitä reseptejä haluaa kokeilla, voin ainakin antaa joitakin kokemuksen tuomia vinkkejä. Ensinnäkin panna cotta valmistettaessa kannattaa kermää tosiaan kuumentaa riittävän hitaasti, jotta ehditte reagoimaan kerman alkaessa kiehumään. Muuten kyseessä on melko ”idioottihelppo” jälkiruoka, joka on myös aivan jumalaisen maukas!

Raviolien suhteen olisi varmaankin syytä käyttää mieluummin aavistuksen liian vähän kuin liian paljon jauhoja. Tärkeää olisi, että taikinasta saadaan kaulittua mahdollisimman ohut levy, joka on siten toisaalta maukas syötävä ja toisaalta mahdollistaa täyteen määrään suhteutettuna riittävän runsaan raviolivuoren leipomisen. Ettei käy niin kuin allekirjoittaneelle, jolla tosiaan yli puolet täytteestä päätyi bioroskikseen.

Raadin arvio ateristiasta:

Alkupalaksi oli valmistettu kahta erilaista bruchettaa, tomaatti-basilika sekä herkkusieni-pekoni. Vaikkei leipä aitoa italialaista ollutkaan, oli kokkikolmonen saanut loihdittua käytössä olevista aineista erinomaista alkupalaa, johon sisältyi aito italialainen maku. (Henri Planting)

Ravioli oli minulle ennestään tuntematon ruokalaji. Päätin jo ennen maistamista antaa Laurille pointsit hyvästä yrityksestä ja sinnikkyydestä - haastan kaikki miehet ja miksei naisetkin väkertämään joskus näitä pieniä pastanyyttejä! Tämän ruuan valmistaminen ei ollut ihan yksinkertaisimmasta päästä. Lopputulos kuitenkin valitettavasti oli. Taikina oli jäänyt liian paksuksi ja kuivaksi, joten se peitti alleen maukkaan pinaattitäyteen. Lopputuloksena oli melko mauton makuelämys. Olisin kaivannut vielä sitä jotakin! (Liisa Hänninen)

Ei kahta ilman kolmatta, sillä tämänkin aterian kruunasi upea jälkiruoka. Henkilökohtaisella tasolla panna cotta oli täysin uusi, mutta todella tervetullut tuttavuus. Uskomatonta, mitä kermasta, liivateesta ja vaniljasta saakaan aikaan, mutta tämä herkku teki lähtemättömän vaikutuksen ainakin minuun. (Harri Pakkala)

Bruschettojen suhteen on leipävalinnan kanssa syytä olla tarkkana. Italialaista maalaisleipää ei Suomesta, Duosta ainakaan, ihan helposti löytyne, joten suomalaisen leipään on tyytyminen. Esim. itse käyttämäni rievä olikin oikein onnistunut valinta, mutta yhden muutoksen tekisin, jos valmistaisin ko. leivät uudestaan – joko etsisin leivän, jossa ei olisi paksuja reunoja tai sitten leikkaisin reunat pois ennen tarjoilua. Nyt reunat olivat paahtamisen jälkeen melko ikävän kovia syötäviä.

Kokonaisuutena voin kuitenkin, edellä mainitut vinkit huomioiden, suositella kokeilemaani ruokalistaa kaikille kokkaamisesta ja hyvästä ruoasta pitävälle! Ruokalajit ovat riittävän helppoja jopa teekkarille, jopa teekkaripojalle(!), eivätkä aineksetkaan ole ylivoimaisen kalliita. Enkä voi muutenkaan olla yhtymättä Liisan heittämään haasteeseen – kyllä jokaisen miehen pitäisi edes kerran ”hajoilla” näiden pienten pastaneliöiden ”vääntämiseen!

Seuraava haastettu: Sanna-Mari Peltola

Ensi Infactoon haastan Sanna-Mari Peltolan kokeilemaan geokätköilyä. Tehtävänä on ottaa selvää, mitä kätköily on ja vähintään etsiä ja löytää viisi kätköä.

Miksi: Geokätköily on eksoottinen harrastus, josta moni ei tiedä kovinkaan paljoa. Varsinkin fuskikapun on syytä sivistää itseään erilaisilla vapaa-ajanviettomahdollisuuksilla kyetäkseen tarjoamaan monipuolisia virikkeitä fukseilleen.

Reseptit toteutettuihin ruokalajeihin:

Ravioli

”Rakkauden osoitus hyvälle ystäville.”

Kuudelle hemmotteluun:

Taikina

400 g vehnäjauhoja
4 kananmunaa
1 rkl oliiviöljyä
1 tl suolaa

Täyte

1 pakkaus pakastepinaattia
250 g pehmeää ricottaa (rahkakin käy, ei rasvaton)
1 iso kananmuna
2 dl parmesaania tai pecorinoa
1 – 2 valkosipulinkynttä
suolaa, mustapippuria myllystä

Tarjoilua varten

4 – 5 oksaa tuoretta salviaa
3 rkl voita
3 rkl oliiviöljyä
parmesaania

1. Aluksi ajatus täytteelle: ota pinaatti pakkauksesta ja kumoa se siivilään sulamaan. Se vie ainakin nelisen tuntia. Jos sattuisit unohtamaan tämän, kypsennä pinaatti pakkauksen ohjeen mukaisesti ja anna sen sitten jäähtyä.

2. Nyt kuitenkin taikinan kimppuun: sekoita kulhossa jauhot, kananmunat, öljy ja suola, niin että ainekset pikkuhiljaa sulautuvat toisiinsa. Kumoa taikina sitten työpöydälle, sillä siinä sitä on helpompi vaivata. Sitä tehdäänkin niin kauan, että taikina on sileä, myös hieman kiiltävä ja ennen kaikkea kiinteä. Sormiin ei saa siis tarttua mitään.

Kääri taikina keittiöliinaan ja anna sen levätä huoneenlämmössä vähintään puoli tuntia.

3. Sillä välin voit jatkaa täytteen valmistelua. Puristele pinaattia kunnes siitä ei enää valu nestettä. Hienonna pinaatti.

4. Laita kulhoon ricotta, kananmuna ja juustoraaste. Kuori valkosipulinkynnet ja purista ne kulhoon. Lopuksi sekaan tulee vielä pinaatti ja mausteeksi suolaa ja pippuria. Sekoita kaikki kunnolla.

5. Nyt on jälleen taikinan vuoro: ota se esiin liinan sisältä, vaivaa vielä kerran oikein kunnolla ja jaa taikina neljään osaan. Jätä yksi neljännes esille ja kääri loput jälleen liinaan, ettei taikina kuivu.

6. Sirottele työpöydälle tai leivonta-alustalle jauhoja ja kauli taikinaa joka suuntaan. Mitä ohuempi levystä tulee, sen parempi. Leikkaa taikina noin 6 x 6 sentin levyisiksi neliöiksi. Nosta neliöiden toiselle puolikkaalle suunnilleen teelusikallinen täytettä, käännä toinen puoli täytteen yli ja paina taikina kiinni täytteen ympäriltä. Jauhota haarukan piikit ja painele sillä taikinataskun reunat yhteen.

7. Täytä kaikki taikinaneliöt ja aseta ne vierekkäin keittiöliinan päälle. Siinä ne voivat odottaa vieraita useita tunteja; odottelu ei kuitenkaan ole välttämätöntä.

8. Keitä isossa kattilassa viisi litraa vettä kiehuvaaksi. Lisää ruokalusikallinen suolaa ja nostele taikinataskut veteen varovasti etteivät ne aukea. Keitä niitä 3-4 minuuttia, sen kauemmin tuorepastaa ei tarvitse keittää.

9. Pastan kypsyessä nypi salvianlehdet varsista. Kuumenna pannulla öljy ja voi ja paista seoksessa salvianlehtiä. Kaada raviolit siivilään. Nosta raviolit lämpimille lautasille, lusikoi niiden päälle kuumaa salviavoita ja vie annokset pöytään. Aseta pöytään lisäksi parmesaani ja raastin. Ja käy kiinni!

Bruschetta

"Hyvää kerta toisensa jälkeen"

Neljälle asiantuntijalle:

½ nippua basilikaa
3-4 tomaattia
4 rkl oliiviöljyä
suolaa, mustapippuria myllystä
4 isoa viipaletta italialaista maa-
laisleipää
4 valkosipulinkynttä

1. Nypi basilikasta lehdet ja suikaloi ne hienoiksi suika-
leiksi. Pese, kuivaa ja kuutioi tomaatit. Sekoita öljy, basi-
lika ja tomaattikuutiot ja mausta seos suolalla ja pippu-
rilla.

2. Puolita ja paahda leipäviipaleet joko leivänpaahti-
messa tai uunin korkeimmalla tasolla (noin neljä minuut-
tia).

3. Kuori tässä välissä valkosipulinkyntset ja hiero niillä
kuumien, rapeiden leipäviipaleiden pintaa – leipä toimii
raastimen tapaan. Levitä tomaattiseos leiville ja tarjoile
ne saman tien.

Panna cotta

"Kermojen kermää"

Neljälle herkkusuulle:

1 vaniljatanko
5 dl kermää
½ dl sokeria
2 liivatelehteä
3 kypsää persikkaa tai n. 400 g sokeroimattomia
säilykepersikoita
1 rkl tomusokeria
2 rkl Amarettoa
1 rkl sitruunamehua

1. Halkaise vaniljatanko pituussuunnassa, taita puoliskot
auki ja kaavi mustat siemenet veitsenselkämyksellä kat-
tilaan. Laita kattilaan myös tangot sekä kerma ja sokeri.

2. Kuumenna kermaseos. Vähennä lämpöä sen alka-
essa kiehua ja keitä seosta noin kymmenen minuuttia.

3. Levitä sillä välin liivatelehdet laakealle vadille, kaada päälle
vettä ja pehennä lehtiä noin 5-10 minuuttia. Etsi vielä neljä
pientä vuokaa (kukin noin 1 ½ desilitran vetoinen).

4. Ongi vaniljatanko kattilasta. Nosta sormin yksi liiva-
telehti vedestä, purista siitä kevyesti ylimääräinen neste
pois ja upota se lämpimään kermään. Älä anna seoksen
kiehua! Sekoita, kunnes liivatetta ei enää näy ja liuota

Reseptien lähde: Schinharl, Dickhaut - Kokataan yhdessä italialaista

Bruschetta ai funghi

"Tarjoaa vaihtelua"

Vaihtoehtoinen täyte:

pieni keltainen paprika
200 g herkkusieniä
50 g pancettaa tai savupeko-
nia
nippu persiljaa
4 rkl oliiviöljyä

1. Pese ja puolita paprika. Poista siitä vaaleat sisäosat
sekä siemenet ja pilko puolikkaat. Leikkaa herkkusienistä
kantojen päät pois, pyyhi sienet puhtaiksi ja viipaloi ne.
Kuutioi pancettaa. Huuhtelee persilja ja hienonna sen leh-
det.

2. Kuumenna paistinpannulla puolet öljystä ja paista pan-
cettaa, sieniä ja paprikkaa kovalla lämmöllä 3-4 minuuttia.
Heitä sekaan persilja ja suolaa ja pippuria.

3. Sekoita sienitäytteeseen loppu öljy ja levitä täyte lei-
ville.

toinen liivatelehti samalla tavalla.

5. Kaada kermaseos vuokiin ja anna sen jäähtyä. Nosta
vuoat sitten kuudeksi tunniksi jääkaappiin, missä hyytelöt
jäähmettyvät niin kiinteiksi, että ne voi kumota vuoista.

6. Valmista sillä välin jossakin vaiheessa kastike. Pese ja
puolita persikat, poista kivet – tai ota säilykepersikat töl-
kistä. Kuutioi persikat ja kuumenna persikkakuutiot Ama-
retton ja tomusokerin kanssa kattilassa. Peitä persikat
kannella, vähennä lämpöä ja anna hedelmien pehmetä
kymmenen minuuttia. Jäähdytä ja soseuta hedelmät
sauvasekoittimella. Sekoita soseeseen sitruunamehu.

7. Irrota vanukkaat veitsen avulla vuokien reunoista,
asetta vuokien päälle lautaset ja käännä molemmat vauh-
dikkaasti. Panna cotta on nyt lautasella. Kaada persikka-
kastike kermahyytelöiden ympärille.

Jouluinen case:

Kauhua jouluaattonaattona

Ongelma

Tuukka Tutalainen herää jouluaaton aattoamuna painajaisesta. Unessa hänen tyttöystävänsä Henna Humanisti oli erittäin vihainen ja kylmät väreet kulkivat pitkin Tuukan selkäpiitä (Kuva 1). Tuukka nousee ylös sängystä ja raahustaa Insinöörinkadulla sijaitsevan 32,4m² yksiönsä keittiönurkkaukseen. Hän lataa kolmen kupillisen annoksen kahvinkeittimeensä ja kytkee sen päälle. Tämän jälkeen hän vaelttaa kylpyhuoneeseensa aamupesulle. Seisoessaan suihkussa tasan 9 minuuttia 49 sekuntia, hän miettii unensa merkitystä ja kertoo päivän aikataulua. Hänen on määrä noutaa tyttöystävänsä Tammelasta noin kello 12:45 ja tämän jälkeen heidän on tarkoitus ajaa Hämeenlinnaan Tuukan vanhempien luo viettämään joulua. Katsoessaan peiliin kylpyhuoneessa, Tuukka muistaa mistä Henna oli ollut hänelle vihainen: Tuukka ei ollut muistanut ostaa joululahjaa. Hiipivä kauhu valtaa Tuukan mielen, kun hän tajuaa että unella on ollut suhteellisen tarkka todellisuuspohja. Lahja on ostamatta.

Tuukan tuskaa lisää se, että hän on aikaisempien olosuhteiden johdosta saanut tietoonsa, mitä Henna aikoo antaa hänelle lahjaksi. Tuukan on määrä saada kauan toivottu Kauppalehden vuosikerta sekä rasiallinen Hennan itse leipomia pipareita.

Tuukka valahtaa kalpeaksi ja kiihuhtaa tietokoneensa ääreen. Hän yrittää muodostaa päässään riskikartoitusta, mutta ajatukset eivät järjesty selkeästi. Implisiittisen tiedon ulkoistaminen eksplisiittiseksi hakusanaksi Googlen hakukenttään ei onnistu. Tuukka katsoo kelloa ja se on 11:21. Keskustan kauppaan ei enää ehdi, koska Tuukan pitää vielä

pakata vaatteita joulua varten ja kaupungissa on oletettavasti melkoinen ruuhka. Kun tilanne alkaa näyttää täysin toivottomalta, hän tajuaa jotain tutalla oppimaansa: Kun oma osaaminen loppuu, aika ei tahdo riittää ja strategiaan kaivataan tuoretta näkökulmaa, pitää tehtävä ulkoistaa konsultille. Tuukka kaivaa kännykkänsä esiin ja valitsee numeron. Hän soittaa Sinulle.

Tehtävänanto

Tehtäväsi on ratkaista seuraavalla sivulla esitettyjen tieteellisten faktojen ja CASE:ssa ilmenneiden seikkojen avulla, mitä Tuukan tulisi ostaa tyttöystävälleen joululahjaksi, jotta parisuhdesopu säilyy ja joulu pelastuu.

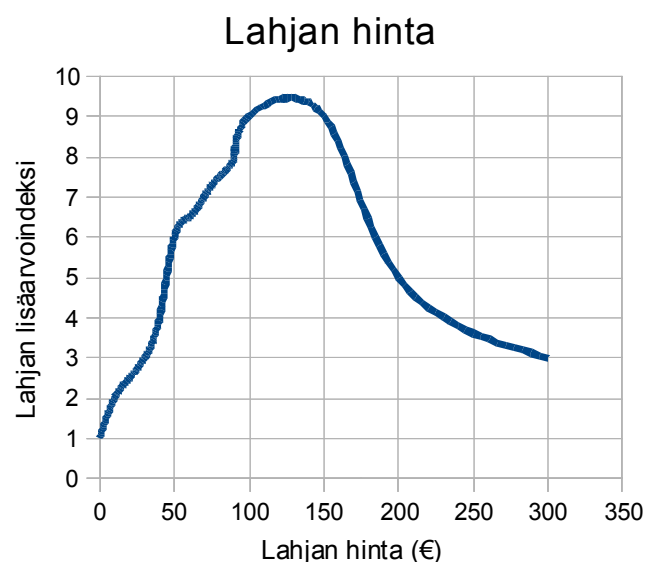
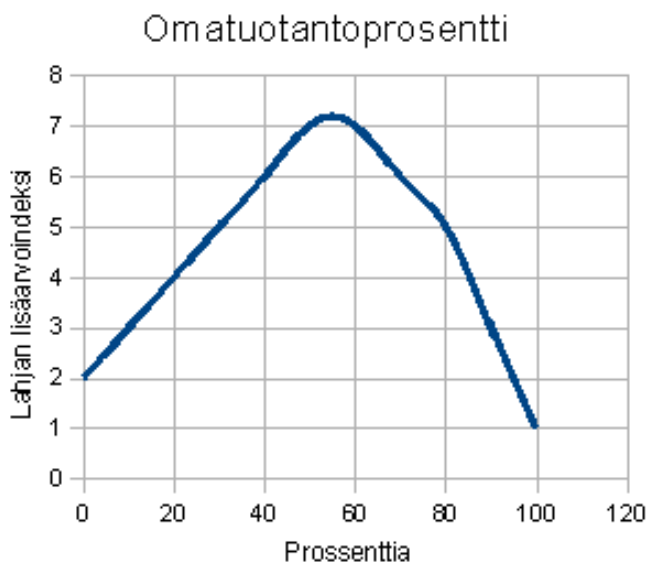
Joululahjan onnistuneisuutta mitataan lahjan lisäarvoindeksillä. Lisäarvoindeksi määräytymisestä tiedetään yleisesti, että siihen vaikuttavat tekijät ovat lahjan hinta, lahjan omatuotanto-osuus sekä lahjan saajan henkilökohtaisista mieltymyksistä määräytyvä osuus, jota lukuisista yrityksistä huolimatta on mahdoton ennustaa tieteellisesti.

Alla on esitetty taulukon muodossa Tuukan Hennalle antamat joululahjat aikaisempina vuosina. Toteutunut lisäarvoindeksi on mitattu havainnoimalla Hennan käyttäytymistä joulun jälkeen. Lisäarvoindeksi voidaan helposti konkretisoida. Lisäarvoindeksi kertoo kuinka monta ”poikien iltaa” peräkkäin Henna hyväksyy joulun jälkeen ilman vasta-argumentteja.

Vuosi	Lahja	Hinta (€)	Toteutunut nettolisäarvoindeksi
2005	Korvakorut	70	9,5
2006	Hajuvesi	55,6	10
2007	Kylpyläviikonloppu	234	12
	Itsetehty kuva-albumi	10	
2008	Sveitsiläinen suklaarasia	12	5,9
	Antti Tuisku -julistte	15	

Seuraava kuvaaja esittää omatuotantoprosentin vaikutusta lahjan lisäarvoindeksiin, kun osuus lasketaan lahjan rahallisessa arvossa ja omalle työlle lasketaan hinnaksi TEK:n harjoittelijapalkkasuositus yli 100 opintopistettä suorittaneelle teekkarille.

Viimeinen kuvaaja esittää lahjan kokonaishinnan vaikutusta lisäarvoindeksiin.

Palauta ratkaisusi Indecin kiltahuoneelle ennen joulua. Paras ratkaisu palkitaan yllätyspalkinnolla.

Muistakaa hankkia läheisillenne lahjat hyvissä ajoin ja viettäkää onnellinen joului

Tulevia tapahtumia

21.1. Kolmiot

4.2. Yrityspäivien saunailta

7.-14.2. Europe3D

25.2. Kolmiot

18.3. Valkohaalarisitsit

18.3. Kolmiot

20.3. Indecsin 24-vuotisjuhlat

Tarkentuu myöhemmin:

Killan MM-kyökkäkarsinnat

FuksiXQ ja muita excursioita

Sekä paljon muuta hupia ja asiaa

Meiltä valmistuneet

Infacton toimitus onnittelee tuoreita diplomi-insinöörejä

Elokuu 2009

DI Soila Kolari *

DI Hanna-Riikka Kuokkala *

DI Maija Nieminen *

Syyskuu 2009

DI Hanna Immonen *

DI Anna Karoliina Leinonen

DI Reetta Puumala *

DI Ilari Savola

DI Antti Seppä

DI Kati Tikkanen

DI Timo Pispala

Lokakuu 2009

DI Päivi Karhu

DI Visa Nieminen

Marraskuu 2009

DI Antti Aittapelto

DI Antti Karppinen

DI Marika Klinga

DI Juha Pietilä

DI Marko Saarela

* Oivallisesti suoritettu tutkinto

Merry Christmas to all Indecs members from McKinsey & Company!

The application period for McKinsey's Helsinki Internship
(Management Consultant Intern) is from February 1 to March 31, 2010.
For more information visit www.mckinsey.fi.

McKinsey&Company

Jatkuva pyrkimys paremmaksi.
Accenture on Suomen paras työpaikka.
Jo kolmatta kertaa.
Arkea sellaiselle kuin Tiger.

Jos haluat työn, jonka monet mahdollisuudet ja haasteet antavat sinulle tilaisuuden tehdä merkityksellisiä asioita joka päivä, tule Accenturelle. Kehität kykyjäsi ja kasvat ammatillisesti työskentelemällä yhdessä lahjakkaiden kollegojen kanssa. Opit vertaistaan vailla olevasta kokemuksesta, samalla kun autat asiakkaitamme huippusuoriutujiksi. Työskentelet yrityksessä, joka on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi jo kolmena vuonna peräkkäin. Jos haluat tämän olevan arkeasi, Accenture on paikkasi.

Tutustu meihin accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

accenture
High performance. Delivered.